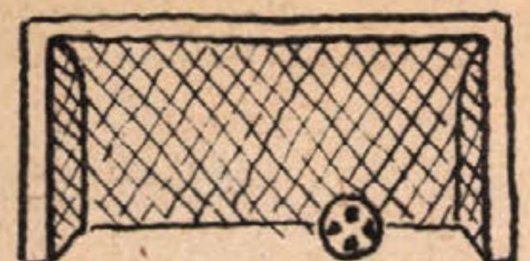
XXXV. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. JÚNIUS 21.

SZÜNIDŐ

– De őszre hazagyere ám!

Brenner György rajza

23:1

Olvasom az újságokban, hogy a Ferencváros labdarúgócsapata az ausztriai Eisenstadt városában a helyi Raiding együttessel mérte össze erejét és 23-1-re győzött! Az MTI elég szűkszavú jelentése még csak arról számolt be, hogy Nyilasi 6, Esterházy 5 gólt lőtt, a maradékon a többiek osztoztak, csak a Fradi kapusának a neve hiányzott a felsorolásból.

Arról nem esett szó a jelentésben, visszavágó mérkőzés lesz-e, mert akkor a szívemet nyugalom fogná el, hiszen az idegenben lőtt 23 gól meglehetősen nehezen hozható be az Üllői úti stadionban.

Sajnos arról is hallgat a híradás, hogy az ellenfél hogyan érte el egyetlen gólját, minden valószínűség szerint a részrehajló bíró téves ítélete folytán, amikor az ordító leshelyzetet nem fütyülte le. De hát ehhez már hozzászokhattunk az idegenbeli mérkőzéseken.

Igen, a siker egyik leglényegesebb előfeltétele az ellenfél helyes megválasztása. A magyar csapatoknak a nemzetközi kupameccseken nem a sztárokkal teletűzdelt Barcelona vagy a Nottingham Forest ellen kell mérkőznie és győznie, ehhez nekünk egyelőre még nincsen azonos képességű csapatunk. Marakodjanak csak egymás közt a Bajnokcsapatok Európa Kupájáért meg a hasonló üres serlegekért, mialatt mi eközben építjük csapataink önbizalmát, stoppolgatjuk a megtépázott klubzászlót.

Csak annyit még: hajrá ... ö ... Raiding!

És persze várjuk az újabb ellenfeleket: a félelmetes kapuhálóval rendelkező lichtensteini FC Koburgot, a rettenthetetlen partzászlóval bíró san-marinói AC Pittit, a szép klubszíneiről híres FF Vaduzt és a többieket.

És ha csak 22-1-re nyerünk ellenük? Idegenben, harcias közönség és elfogult bíró előtt, az is szép eredmény ...

Tardos Péter

Szemek

Vetélkedő a televízióban. Salvatore Dali arcképe látható, valamilyen fotózási trükk révén – sok szemmel. Miután a játékos felismerte a festőművészt, akkor jön a neheze. Közmondásokat, szólásokat, szólás-mondásokat kell a szemmel kapcsolatban felsorolnia.

– Vak tyúk is talál szemet – mondja a versenyző.

– Nagyon jó – állapítja meg elégedetten a játékvezető.

+ + +

A rádióban arról beszél a jeles publicista, hogy a körúti építkezéseknél jobb szervezéssel részben elkerülhették volna a közlekedési nehézségeket. És türelmet, megértést igér mindnyájunk nevében az építőknek, az építkezések irányítóinak, de tőlük gondosabb, előbbre látó tervezést, pontosabb tájékoztatást kér. Hangsúlyozza, hogy mi, fővárosi lakosok, mindnyájan figyelemmel kísérjük a munkákat, hiszen a mi dolgunkról van szó. És idézi ezzel kapcsolatban a közmondást: „Gazda szeme hizlalja a jószágot".

+ + +

Hát, ez az!

Illetve – ez nem az!

Nem az a szem!

Sem a rádiós, sem a televíziós adásban példaként szereplő.

Egyik esetben sem arról a szemről van szó, amelyről a Magyar Nyelv Értelmező Szótára azt írja: **„Az embernek és a magasabb rendű állatoknak a fejen az orr környékén levő, két üregben elhelyezkedő, golyó alakú páros látószerv, illetve ezek egyike".**

Mert más szemek is vannak, még egy ekkorka országban is, mint a miénk. Teszem azt, van búzaszem, babszem, kukoricaszem, szőlőszem, még zabszem is, ezekről írja a fentebb említett szótár: **„Némely mezőgazdasági növénynek, főleg a kalászosoknak a magja ... Fürtös termésnek egy-egy gyümölcse ..."**

Mélységes meggyőződésem, hogy az a bizonyos vak tyúk ilyen szemet találhat a baromfiudvarban.

És az a bizonyos gazda azt a bizonyos jószágot sem úgy hizlalja, hogy nézi, csak bámulja, szemléli, sem úgy, hogy saját páros látószervével vagy azok egyikével eteti. Hanem kukoricával, meg ilyesmivel.

Mindnyájan így járnak jobban.

Kürti András

Ballada

A régi változat közismert: tizenét kőműves összetanakodék, magos Déva várát hogy megépítenék. Fél véka aranyért, fél véka ezüstért. De amit raktak délig, leomlott estére, amit estig raktak, leomlott reggelre. Végül úgy döntöttek: kinek felesége legelőbb jő oda, szép gyöngén megfogják, bévetik a tűzbe ...

A modern változatot a rádióban mesélte a minap Százhatvannyolc Óra, a derék balladamondó:

Kétszáz munkáscsalád összetanakodék, saját lakásukat hogy megépíttetnék. A Prosperitás (mily beszédes név, azt jelenti: gazdasági fellendülés) Építőipari Szövetkezet fel is vállalta a munkát, fél véka aranyért, fél véka ezüstért. De amit raktak délig, drágább lett estére, amit estig raktak, drágább lett reggelre. Már ott tartottak, hogy 13 ezer forintot számoltak a lakások négyzetméteréért.

Kétszáz munkáscsalád újból tanakodék: inkább visszalépnek. A terveket, költségeket szép gyöngén fogják meg, vessék bé a tűzbe. Nem kell a lakás. Miért? Babonások talán, s a 13-as szám rettentette meg őket? Vagy mégsem akkora a prosperitás, ahogy azt a Prosperitás véli?

Köd és homály – minden balladák veejárója – takar előlünk néhány dolgot:

A folyton emelkedő építőanyagárakkal, kivitelezési költségekkel hogyan tud lépést tartani az, aki nem másoktól várja lakásgondjainak megoldását, hanem maga is segíteni akar, minden erejével?

Ilyen árak mellett, hogyan, s miből épülnek mégis magánlakások? Mert épülnek.

Mi lesz a szóban forgó kétszáz családdal, s még sokszor kétszáz más családdal, ha a munkáslakás ára magosabb, mint Déva vára?

Mit, s hogyan lehet és kell segíteni?

De ez már egy más ballada. Amely talán úgy kezdődik: magos minisztérjom összetanakodék ...

Radványi Barna

Matyómintás amfóra

Amikor a közművelődési törvény a szabad idő eltöltésének segítését országos feladattá tette, azt hihettük, többen fognak önmaguk épülésére különböző kisebb közösségekben munkálkodni, szórakozni, művelődni. Lendületet kaptak a különböző szakkörök, barkácskörök, mozgalmak. S mint lenni szokott, megszülettek e mozgalomnak is a korai vadhajtásai. A pihenő telek – a kisgazdaság népgazdaságot segítő szerepét félreértelmezve – önhajszoló mellékkereseti forrássá lett sokfelé, a szakkörök, hobbi-körök, díszítőművészeti szakkörré előlépett kézimunkázó asszonycsoportok meg művészeti alkotóműhelyekké avanzsáltak. Sőt, már kiállításokat rendeztek az e körökben termett munkákból, amelyeket illik tisztelettel megtekinteni, s mint a dolgozó emberek szabad időben létrehozott jószándékú produktumait csak dicsérő szóval – s nem őszinte megjegyzésekkel fogadni.

A tárlaton szépen megférnek egymás mellett a valódi népművészetből ellesett motívumok és nagyon is egyéni kitalálmányok keverékéből születő kézimunkák; a gyufaszálból ragasztott építmény, meg a matyómintákkal telepingált, sajátos kiképzésű fülekkel gazdagított amforaszerű fazekasmunka; a rossz akvarell és a még rosszabb olajkép. Szólni nem illik, nem szabad elvenni az emberek kedvét, hallatszik a figyelmeztetés, úgy kell elfogadni ezeket, mint egyszerű dolgozók késztményeit, nem pedig művészeti alkotásokat.

Valóban úgy kell ezeket a munkákat tekinteni, mint érdeklődő, ügyes kezű emberek jó időtöltésének termékeit. De csak így! És nem művészeti alkotásokként! Mert, ha kiállításon jelenik meg, már rangja van, már mércét is jelent a kevéssé tájékozott látogatónak. Pedig nem is mindig mutat jó példát. A szabad időben való hasznos időtöltés legyen az önművelés eszköze, s ne giccshatáron mozgó – vagy azt messze túl is lépő – produktumok bemutatási lehetőségeinek alkotmányos biztosítéka.

Benedek Miklós

CSIBÉSZSAPKA, MINDEN ALKALOMRA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Mama, az iskolában főzni is tanulunk!

— És megehetitek, amit főztök?

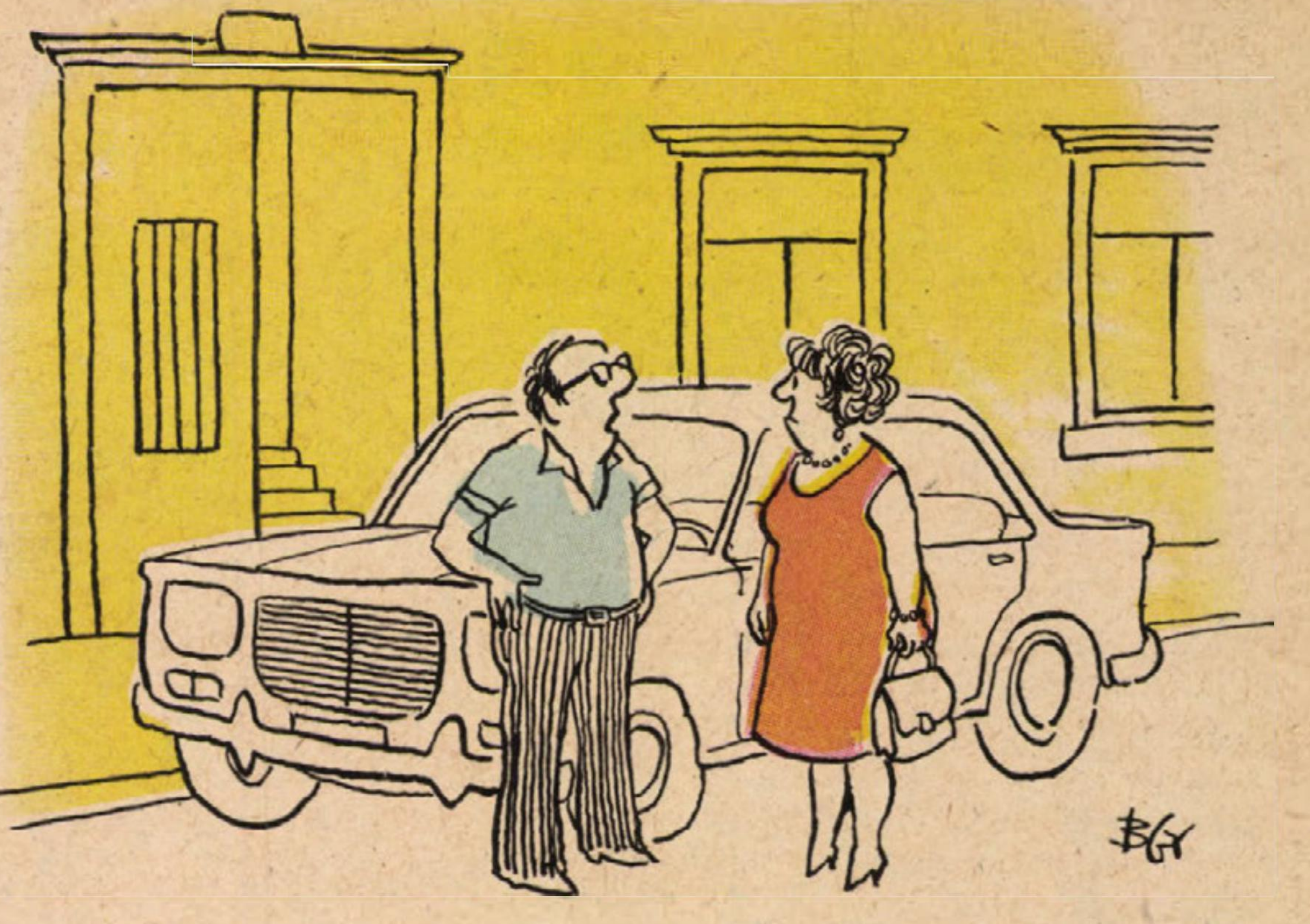
— Muszáj.

*

— Nézd, milyen gyönyörű szobor! Biztosan valódi alabástrom.

— Ne blamáld magad. Olvashatod az aláírást: Vénusz!

BENZIN

– Na, még mindig örülsz, hogy többé nem hagyják magukat kizsákmányolni az olajtermelő országok?

URBANIZÁLÓDNI JÓ!

1954

Kovácsék vidékről Budapestre költöztek. Kis, egyemeletes házban kaptak szerény lakást a város peremén. Ez a perem olyan messze esett a város szívétől, hogy kirándulás számba ment, ha esténként moziba vagy színházba akartak menni. De nem akartak. Nyaranként egyszál fürdőgatyában ültek a teraszon, elnézték, ahogy a szomszédos földszintes házak lakói füvet kaszálnak az árokparton a libáknak és a peremkerületi tehenek hazatérve a legelőről befordulnak a kapukon. A levegőben édes akácillat úszott. Kovács bácsi megfigyelhette, mint húznak el a darvak a feje fölött Afrika felé.

1964

A környék végre a fejlődés útjára lépett. Autóbuszmegállót kaptak. A kocsik motorját hajnalban Kovácsék ablaka alatt túráztatták. Ez helyettesítette az akácillatot. A libáknak már senki sem vágta a füvet az árokparton, mert nem volt se liba, se fű, se árokpart. A gulya se járt haza esténként, a tehenek úgyse találták volna meg a kaput, hiszen még a gazdáik sem találtak haza, lévén, hogy a házak helyén panelházak épültek.

1974

A fejlődést nem lehet megállítani. Megkezdődtek az új, M 9-es autópálya bevezető szakaszának munkálatai. Kovácsék közelében, ahol azelőtt a libák legelésztek, most éjjel-nappal működő üzemanyagtöltő állomás épül. Erkélyük alatt egy autócsárda létesült discjockey bárral. Kovács nagymama, aki sokat üldögélt az erkélyen, kívülről fújta Elvis Presley összes menő számait.

1976

Kovács bácsi egy szép napon az Esti Hírlapot olvasta és diadalmasan felkiáltott: „Micsoda kitüntetés! Betorkolltatnak bennünket a Reykjavíkból Nyugat-Afrikába vezető E 85-ös interkontinentális autópályába! Csomópont leszünk!" „És mi ebben a jó?" — kérdezte a felesége? „Na hallod, ha háromévenként Reykjavíkba akarsz utazni, innen indulhatsz a kapu elől."

A munkálatok lázas tempóban haladtak. Kovácsék háza felett egy háromszor három nyomsávos felüljáró épült, hogy az egyszintes kereszteződést meg lehessen szüntetni. Esténként Kovács bácsi az ágyból figyelte, mint húznak el a feje fölött a kamionok, Reykjavíkból Nyugat-Afrikába.

1977

A felüljáró természetesen nem tudott megbirkózni a megnövekedett forgalommal. Ezért aluljárót is kellett építeni, ami éppen Kovácsék háza alatt, a szenespincén keresztül húzódott. Így most már alul-fölül dübörgött nekik a forgalom, aminek következtében táncoltak a bútorok és bennük a herendi étkészlet, mint az elvarázsolt kastély szobáiban.

1978

A növekvő forgalom, sajnos, a balesetek számának emelkedésével járt együtt. Kovácsékat egy szép napon felkereste a balesetelhárítási tanács, hogy lakásuk erkélyét — megfelelő kártérítés ellenében — kisajátítsa balesetelhárítási neonreklám céljára. Hamarosan óriási transzparens villogott az erkélyen ezzel a felirattal: Vezess óvatosan! — és kék-sárga-narancsszínű fénnyel árasztotta el Kovácsék szobáit. Ez eleinte egy kissé zavarta éjszakai nyugalmukat, de aztán megtanulták mit kell tenni ellene. Mivel a neonnak hol ez, hol az a betűje elromlott, az ágyakat mindig áttolták oda, ahol valamelyik betű kialudt.

1979

Értesítést kaptak, hogy hálószobájukban radar-állomást fognak felállítani a forgalom ellenőrzésére, egy rendőr főtörzsőrmester vezetésével. Mivel Kovácséknak serdülő korú leányuk volt, attól tartottak, hogy Mancika netán nem a trafipaxot fogja eltanulni az egyenruhás emberektől. Ezért felajánlották lakásukat az illetékes szerveknek minőségi cserére. Egyetlen kikötésük volt: a főváros valamely csendes zugába szeretnének költözni. Kívánságuk teljesült, a Nagykörút és a Rákóczi út sarkán kaptak lakást, ami a korábbihoz képest valóságos oázis.

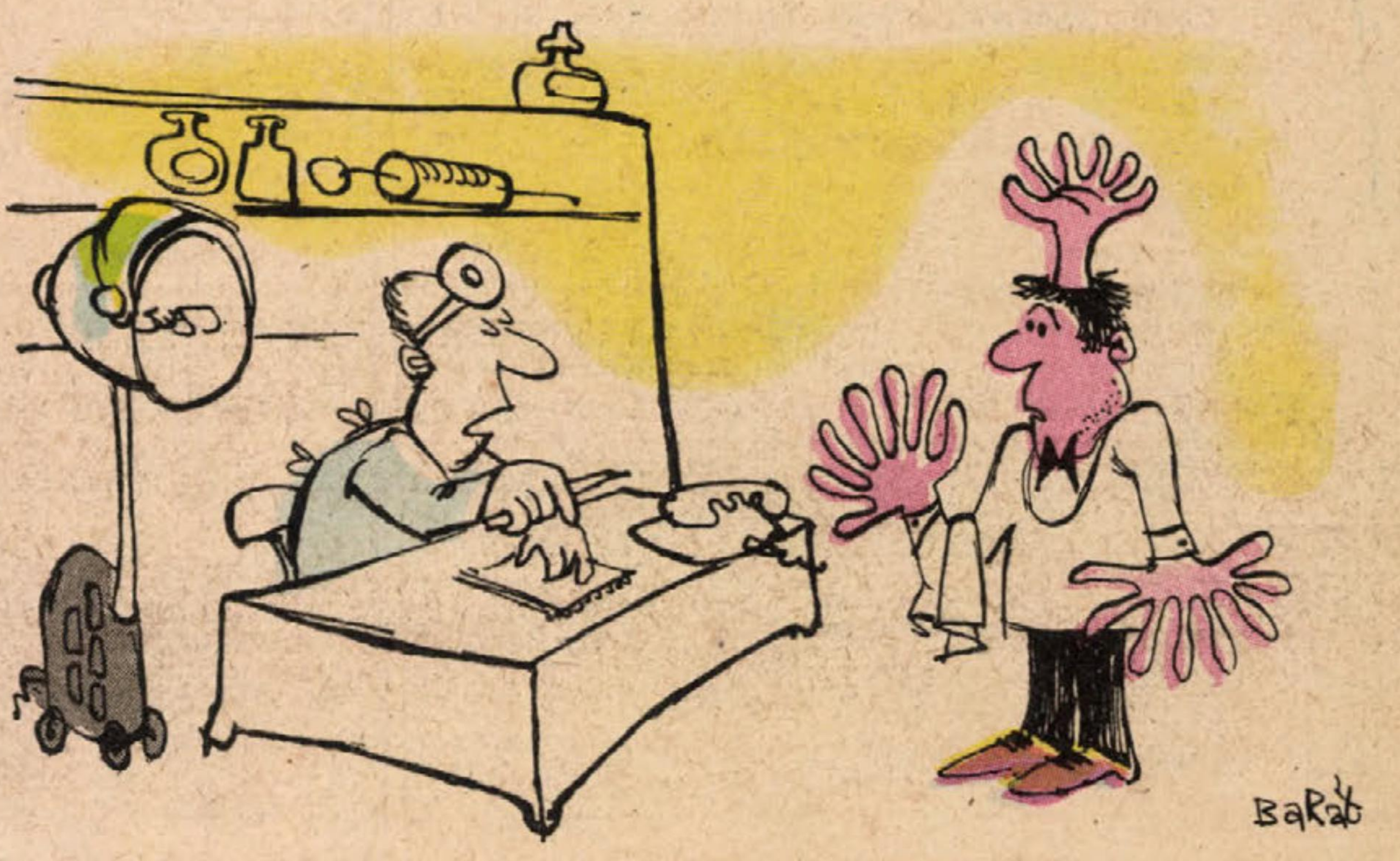
Novobáczky Sándor

VILMA NÉNI

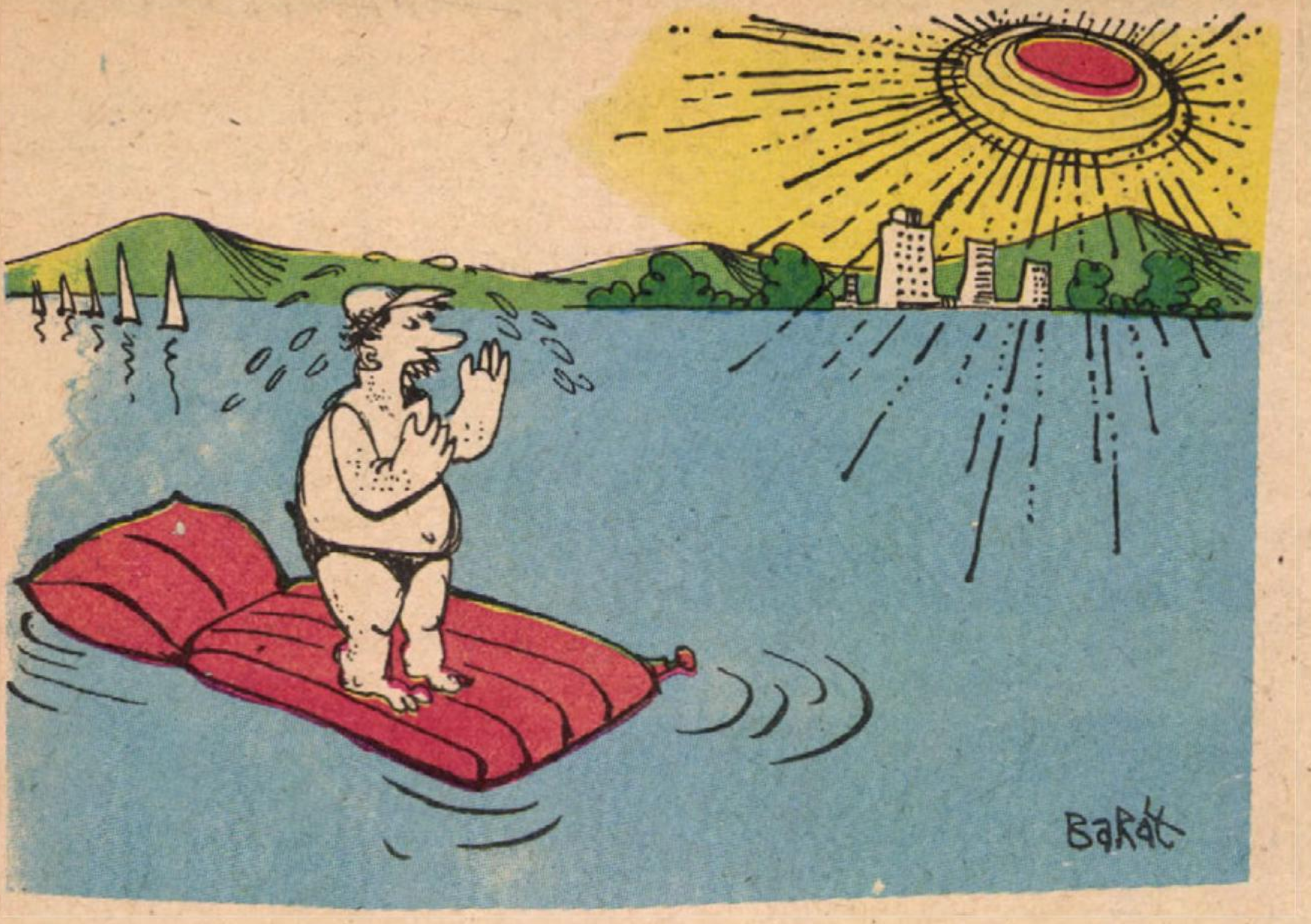

– Azt beszélik, hogy a pápa szívélyes és apostoli légkörben tárgyalt odahaza . . .

BALATONI PINCÉR

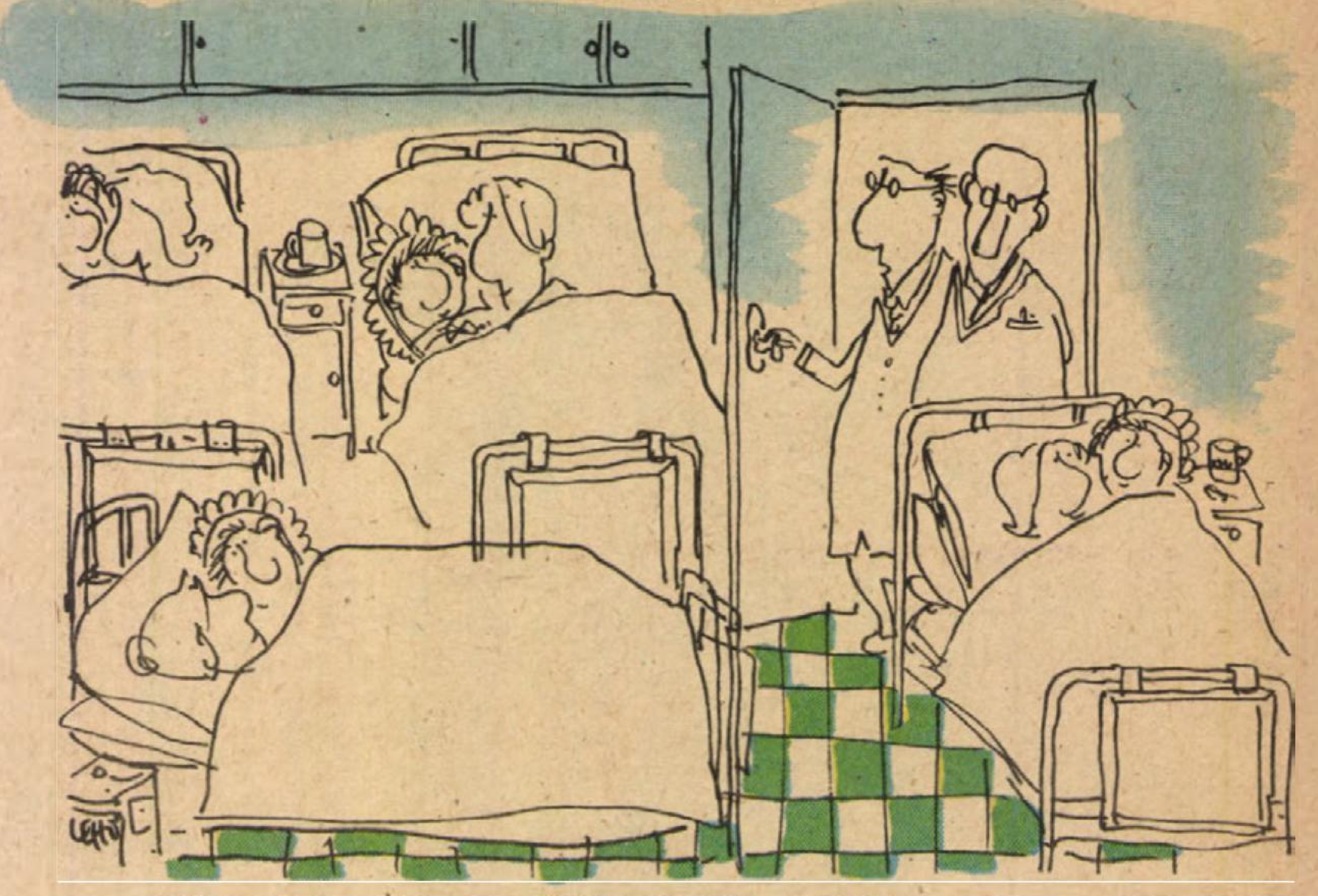

– Nyugodjon meg, uram, ez csak foglalkozási ártalom.

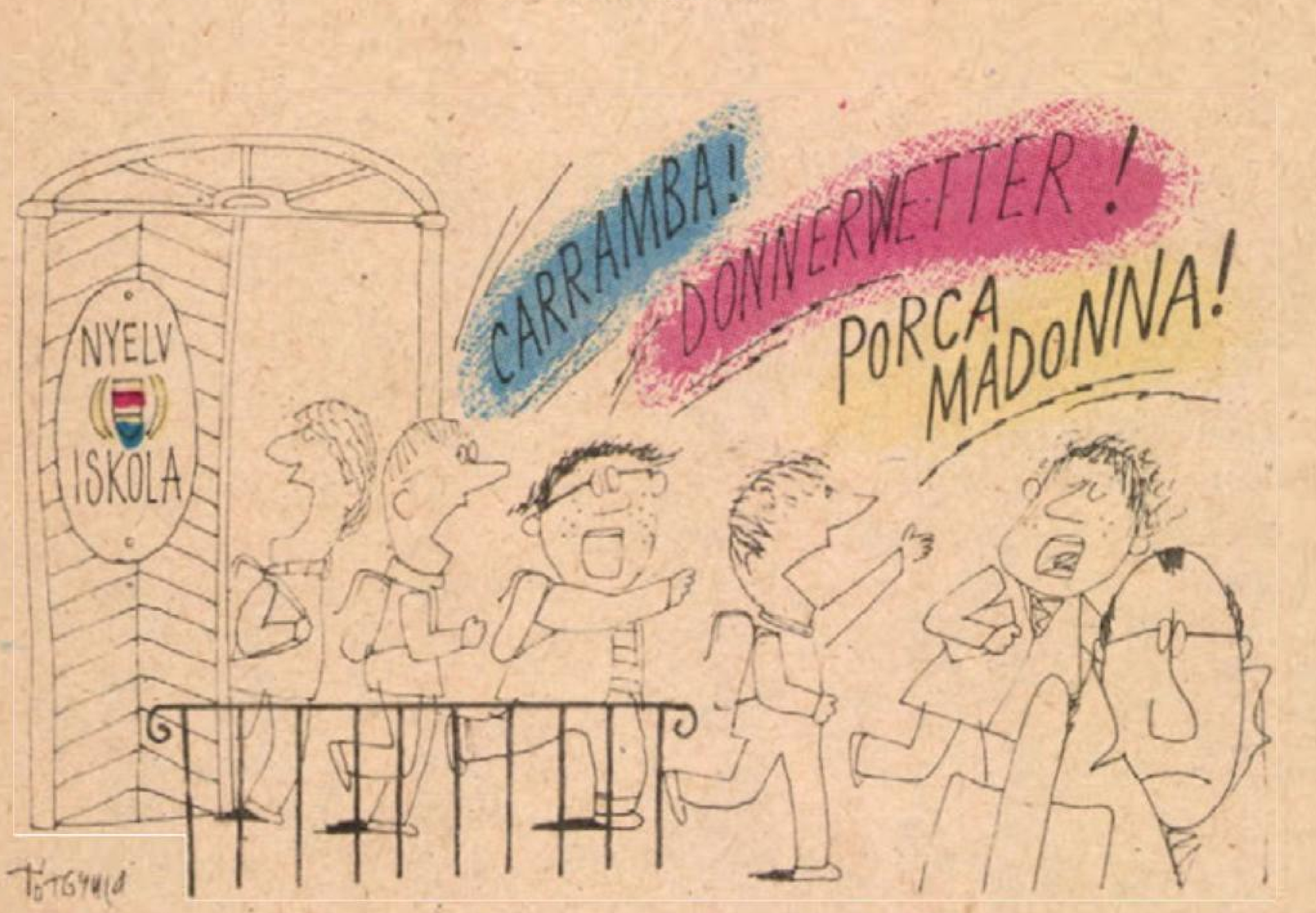
– Hé, emberek, nem tud valaki egy gyorsított úszótanfolyamot a közelben?

SZÜLÉSZETEN

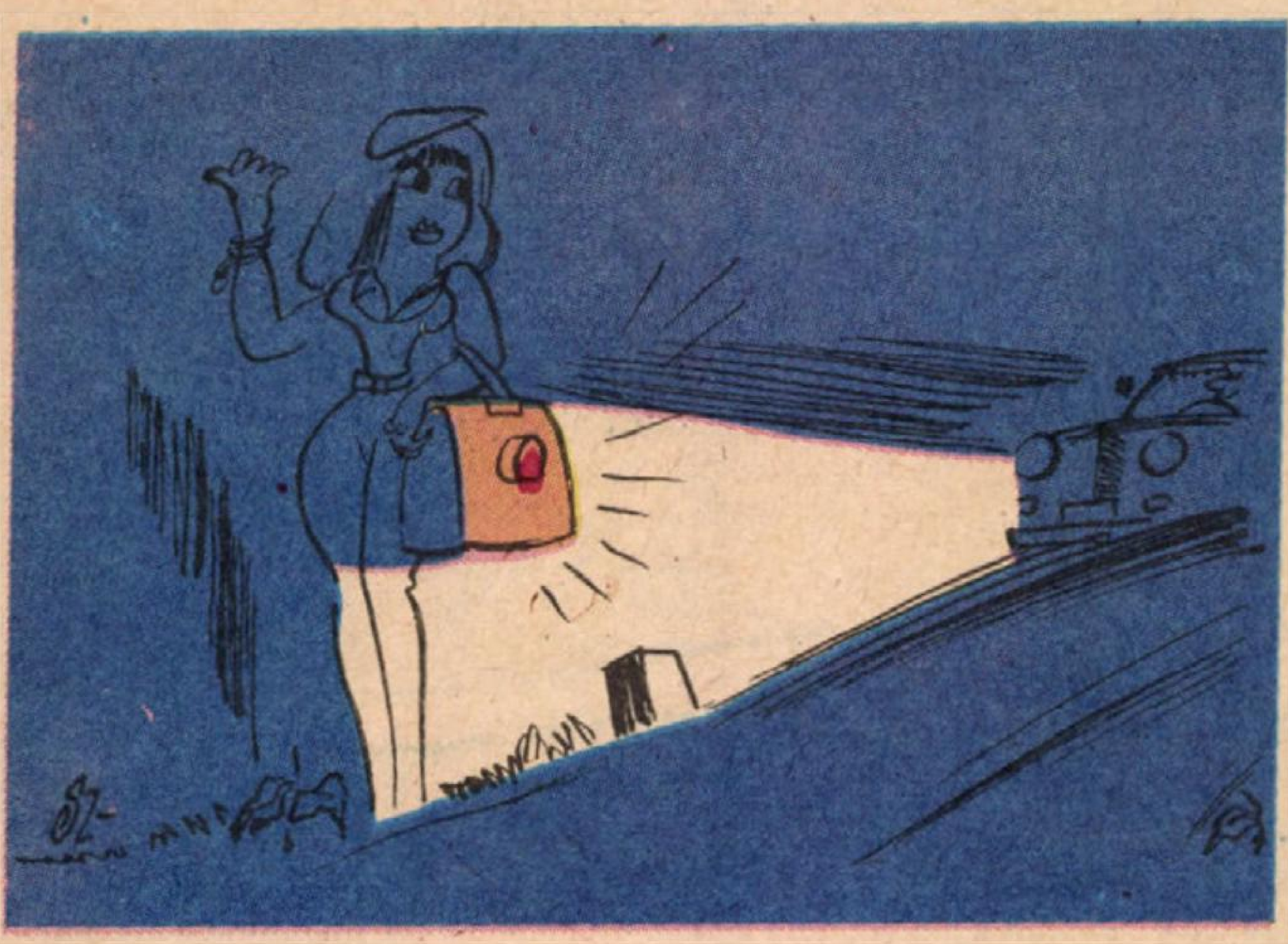

– Megint egy lány, aki idővel még tovább rontja az ágystatisztikánkat!

GYEREKSZAJ

FÉNYVISSZAVERŐ TÁSKA FELNŐTTEKNEK

SZÖSZÖCSKÉK

Az év legszebb sportriporteri mondatát mostanában hallottam, amikor valamelyik bolgár súlyemelő egyetlen gyakorlattal mind a lökés súlycsoportjabéli csúcsát, mind az összetett rekordot megdöntötte. A tévé tudósítója ugyanis ekként lelkendezett:

— Ez igen! *Egy legyet ütött két csapásra!*

Egy szónak is száz a vége, igen jól mulattam.

*

Édes jó istenem, add, hogy amikor a tévéreklámok közt, lebegő buborékok gyűrűjében föl- s letűnik lassítva néhány jó vonalú, szexis fürdőruha, a beléjük helyezett hasonló hölgyekkel, s fölbúg a sejtelmes-suttogó kantiléna, miszerint „Sze-e-e-nior", akkor egyszer, csak egyetlenegyszer azt is suttogja hozzá az a sejtelmes búgás, hogy hol a búbánatban kapható az a nyavalyás „Sze-e-e-nior", mert lassan csakugyan szeniorok leszünk, én is, a feleségem is, és még mindig sejtelmünk sincs róla, a bolti eladóknak nemkülönben, csupán azt fújjuk betéve valamennyien, hogy „gyártja a Váci Kötöttárugyár", ám ezzel még nem vagyunk kisegítve, mert nem tudjuk, hová gyártja és kinek, és így minden újabb sejtelmes suttogásra csak a guta kerülget, nem pedig a gusztusos, lassított buborékok, ámen.

*

Továbbá e helyről üzenem a reklámfőnököknek, hogy ugyanez — buborékok és Váci Kötöttárugyár nélkül — szó szerint érvényes a mézes linzerre is, ha nem tudnák.

*

Gyermekév, gyermekhét. Gyermekkönyvév, -hónap, -nap. Gyermekfélóra. Van nálunk minden, mi csak gyermekszem- s szájnak ingere.

Csak valamire való gyermekjáték nincs széles e hazában. Ami van, az olyan, hogy nézni is teher.

Legalább a gyermekévben akadhatna egy-két ötletes technikai játék, egy-egy fantáziadús oázis játékboltjaink vigasztalan sivatagában. Vagy — no nem bánom — legalább a gyermekek *hete alkalmául*. Mert különben a hangzatos kampányelnevezések is csak játékká válnak.

Hozzá épp oly invenciótlan játékokká, mint boltbéli társaik.

*

„Ennyivel tartozunk az *anyaközművelődésnek*" — üti meg fülemet édes anyaköznyelvünk legújabb fattyúhajtása. Akitől hallom: vidéki kultúrház-igazgató. Nyílván a „leányközművelődés" katonája.

Eltünődöm, milyen is lehet az az anyaközművelődés: édes? mostoha? netán menetes? És — hm — létezik-e egyáltalán?

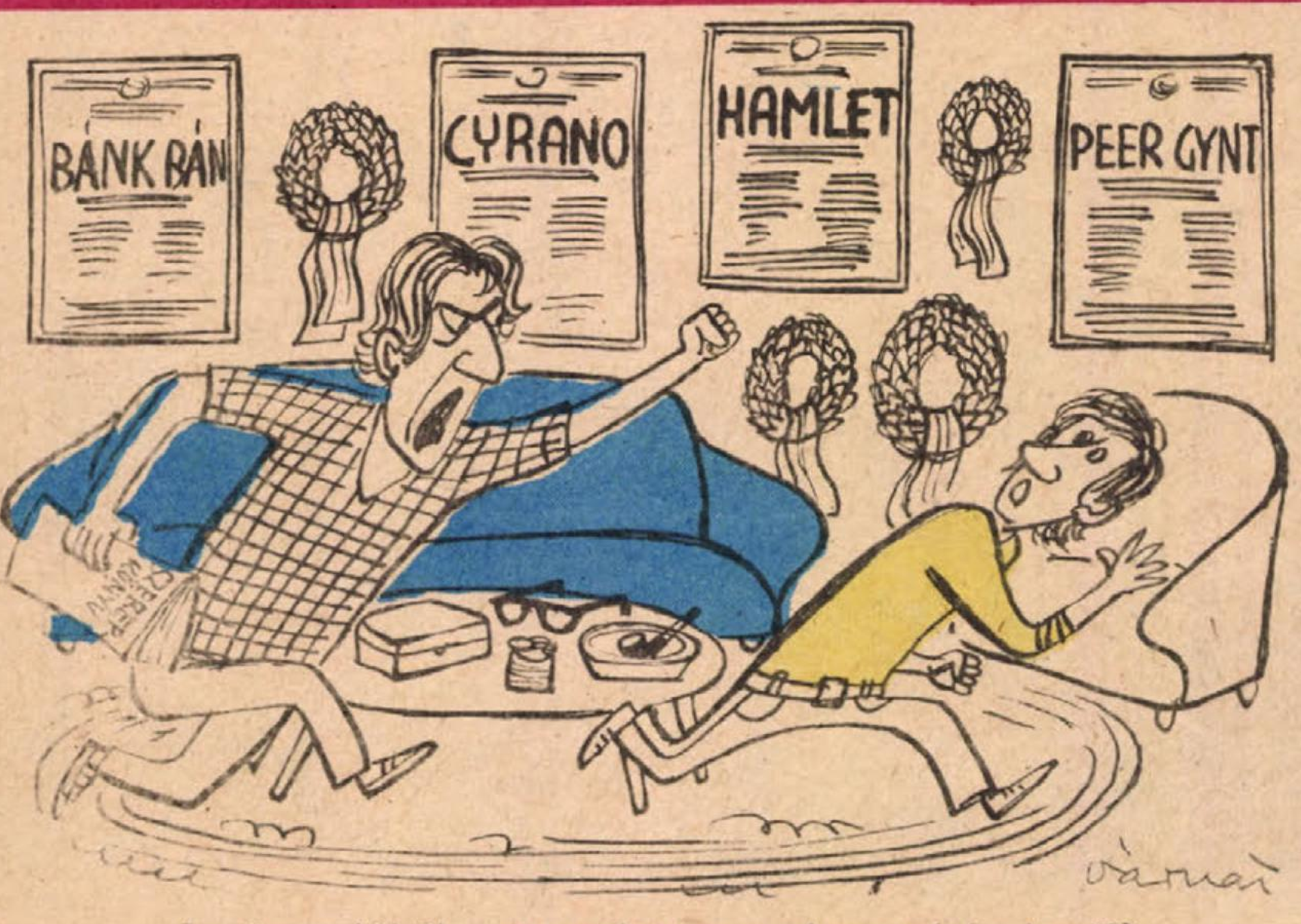
*

Az idén ültük meg a könyvhét évfordulóját. Ez alkalomból a szónoklatok és megemlékezések az *ötvenedik könyvhetet* ünnepelték.

Immáron mögöttünk a jubiláris könyvhét, az *ötvenegyedik*, ezért talán nem ünneprontás, ha helyes sorszámára ez úton van szerencsém fölhívni minden illetékes személy és szerv figyelmét. Hiszen ha ötven évvel ezelőtt, 1929-ben volt az első, akkor, nemde, 1978-ban, azaz *tavaly* volt az ötvenedik.

Tessék utánaszámolni.

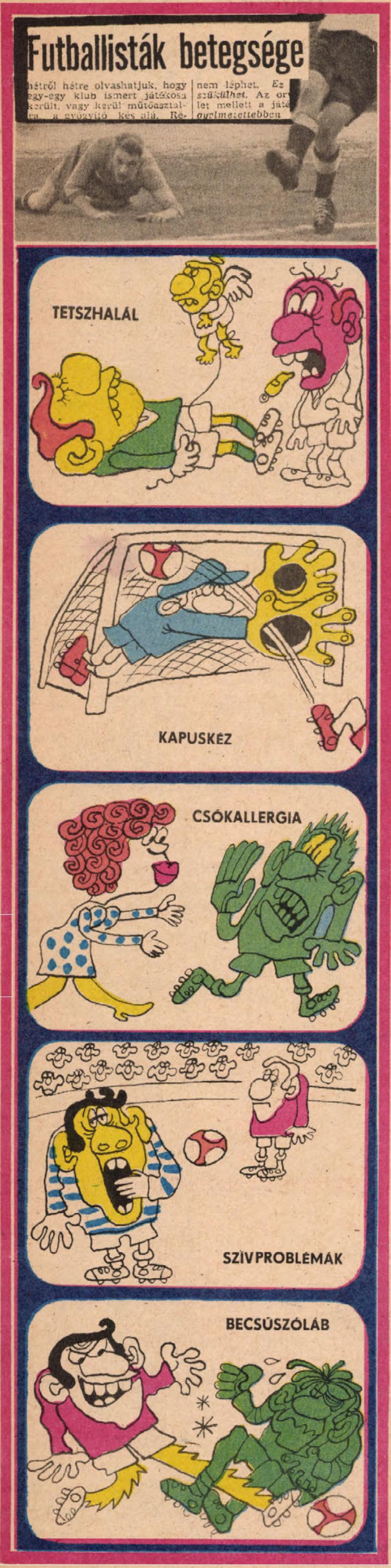
Tímár György

– Te pimasz kölyök, azt mondtad, nem akarsz színész lenni!? ...

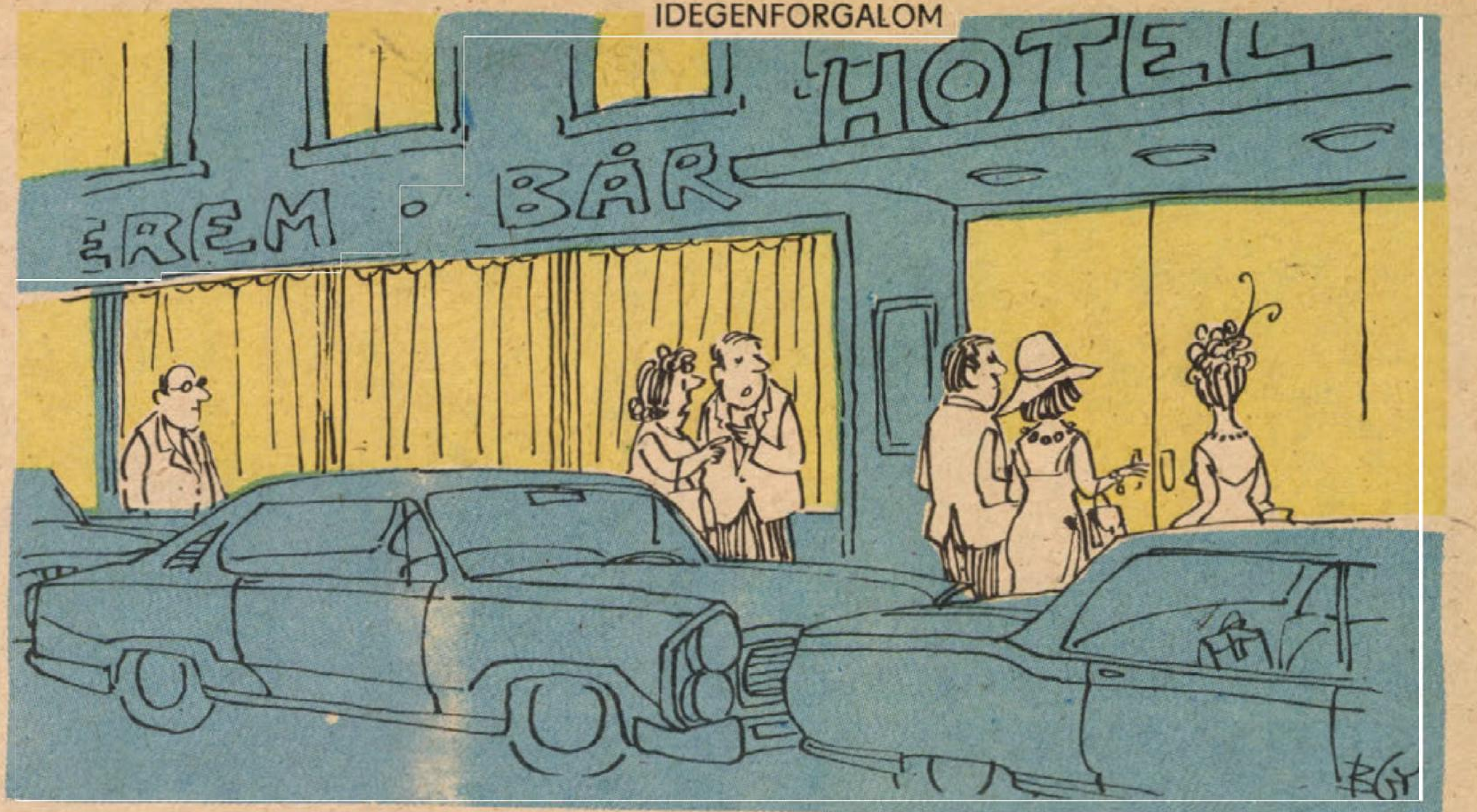

– Nem kapott vízisít!

Fülöp György rajzai

IDEGENFORGALOM

– Felesleges így ájuldoznod, fiam; ez csak a hárommillió koldus pereputtya!

Ketten beszélnek

— Tegye a szívére a kezét, uram, és feleljen őszintén: hogy tölti maga a szabad idejét?

— Őszintén felelek: nem tudom. Eddig még nem figyeltem meg.

— Akkor aligha töltheti tartalmasan.

— Ezt nem is tagadom.

— Szokott például sétálni a jó levegőn?

— Nem szoktam.

— Elég baj. Ígérje meg, hogy naponta legalább két órát sétálni fog.

— Megígérem.

— — — — — — — — — — —

— Sétál naponta két órát, amiként azt a múltkor megígérte?

— Bizony sétálok. Ha már egyszer megígértem.

— És jólesik?

— Nem mondhatnám. De elviselhető.

— Mit csinál séta közben?

— Hogyhogy mit csinálok? Lépkedek.

— Más semmit se csinál? Nem valami tartalmas séta. Ígérje meg, hogy séta közben olvasni fog. Megígéri?

— Meg. És mit olvassak?

— Például szépirodalmat. Helyes?

— Meglesz, uram.

— — — — — — — — — — —

— Olvas séta közben, amiként azt a múltkor megígérte?

— Olvasok.

— Bravó. És mit?

— Csapányi Tivadar elbeszéléseit.

— Nem valami tartalmas olvasmány.

— Na de ha már belekezdtem . . .

— A szabad idejében művelődnie is kellene, nem gondolja?

— Ami igaz, az igaz. Mit ajánl?

— Hallgassa közben a rádió ismeretterjesztő műsorait. Megígéri?

— Meg.

— — — — — — — — — — —

— Nos, hogy megy a séta?

— Egészen jól.

— Hallgatja a rádiót közben?

— Igen. Ha már megígértem. Minden novella után meghallgatok egy tudományos előadást.

— Bravó. Tegnap például mit hallgatott?

— Stock Döme előadását az asztrofizika jövőjéről.

— Szép. A könyv a jobb kezében van, ugye? Mit csinál a bal kezével?

— Azzal fogom a rádiót.

— Adok egy tanácsot. A rádiót akassza a nyakába s akkor a bal kezével súlyzózhat séta, olvasás és művelődés közben. Hogy ne csak a lábát erősítse. Megígéri?

— Meg.

— — — — — — — — — — —

— Súlyzózik, amiként azt a múltkor megígérte?

— Hogyne. Hol a jobb, hol a bal kezemmel.

— Bravó. Most már hovatovább elmondhatja, hogy a szabad idejét elég tartalmasan tölti. De azért még mindig nem az igazi.

— Nem? Mit ajánl még?

— Hogy áll a zenével?

— Sehogy. Botfülem van.

— Az nem baj. Attól még énekelhetne.

— Séta közben?

— Miért ne? Nem csak a zenei hallása fejlődik tőle, de a tüdejének is jót tesz. Tehát foglaljuk össze: sétál, közben olvas, rádiót hallgat, súlyzózik és énekel. Nem boszorkányság. Megígéri?

— Meg.

— — — — — — — — — — —

Mi az uram, már megint itt tölti az idejét a talponállóban?

— Igen. Abbahagytam a sétát, olvasást, művelődést, súlyzózást és az éneklést.

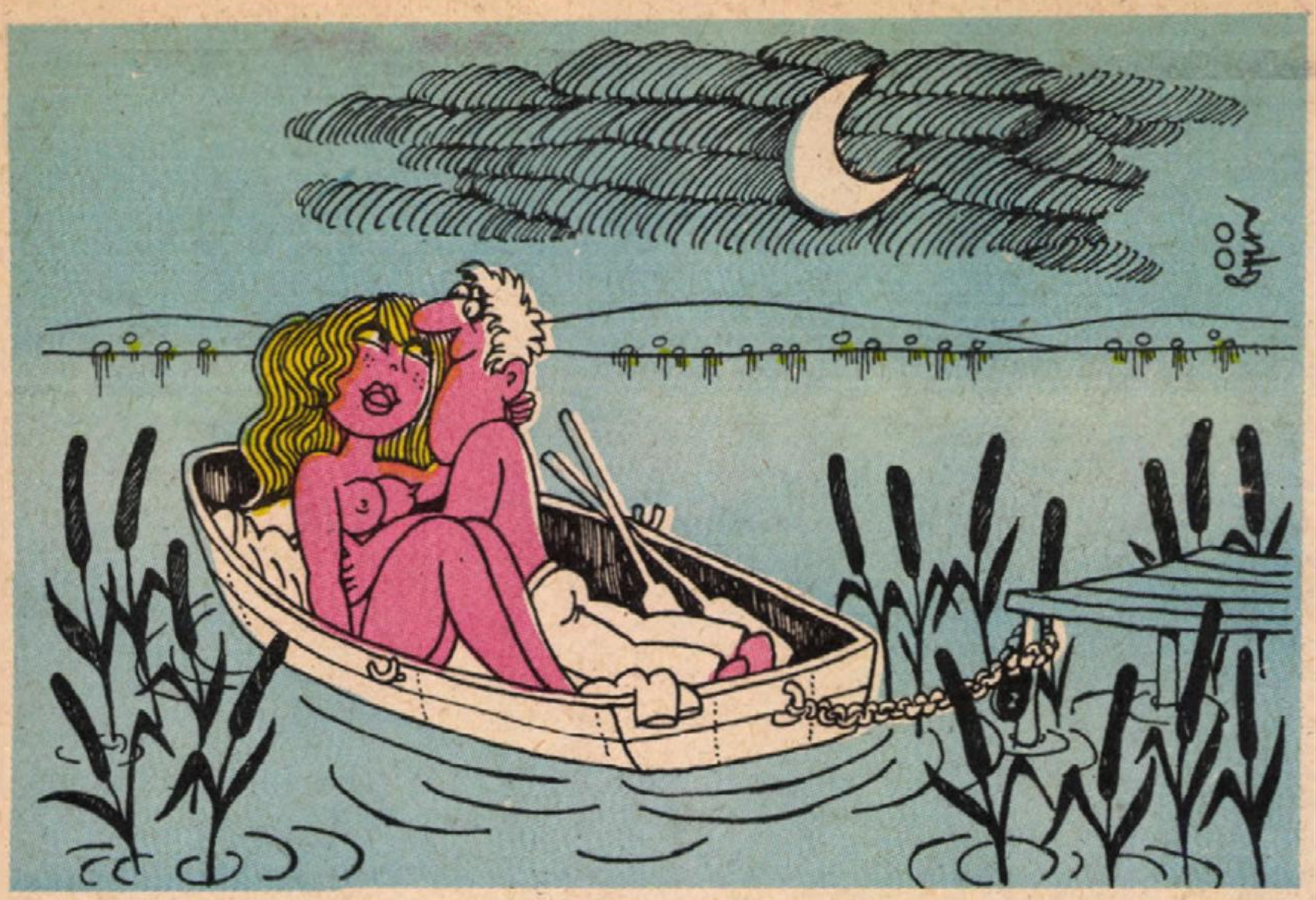
— Miért?

— Nagyon unatkoztam.

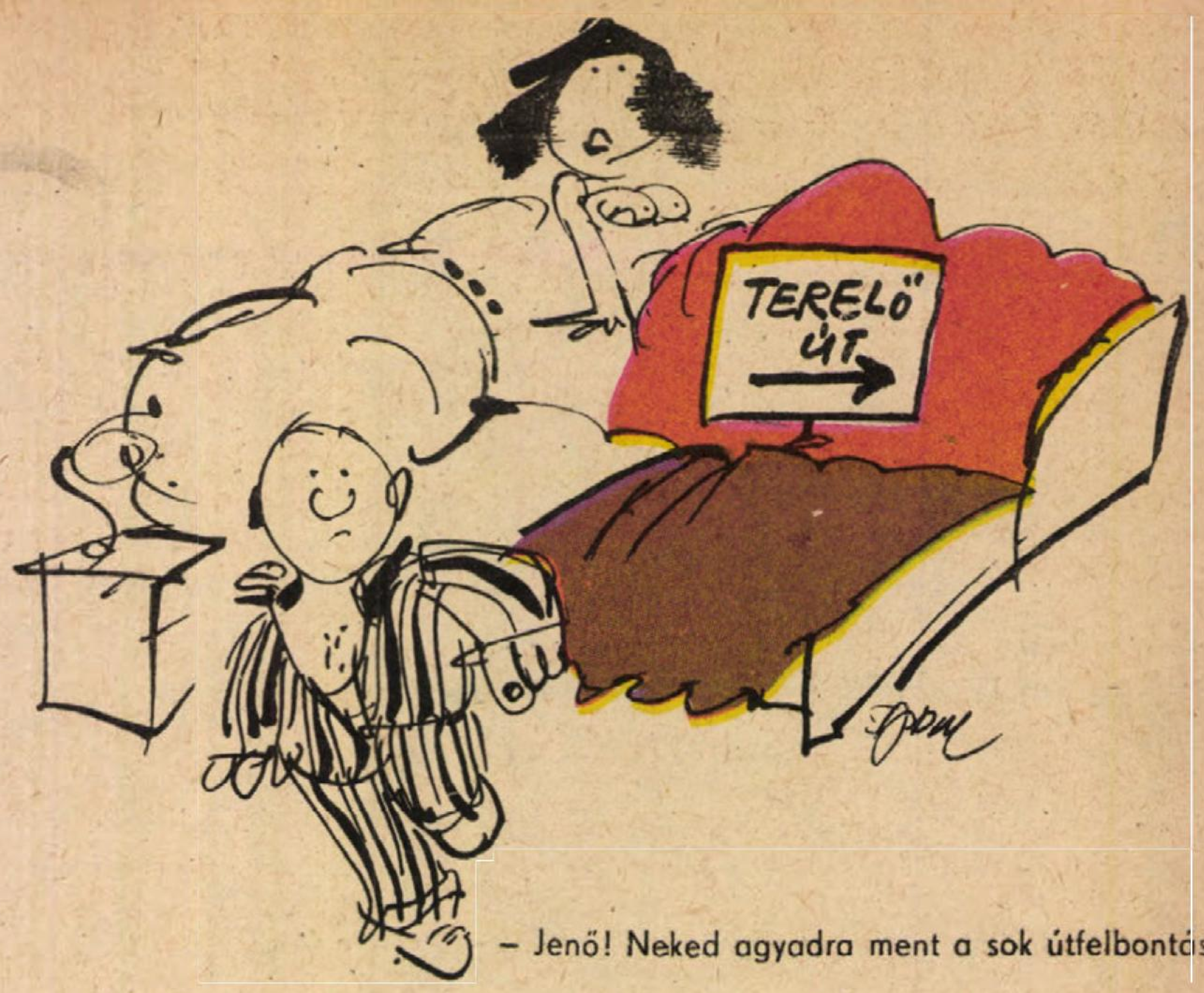
(tabi)

OLAJSEJK

– Igérd meg, hogy akkor is szeretni fogsz, ha majd lesz elegendő hotelszoba!

– Jenő! Neked agyadra ment a sok útfelbontás.

ÖSSZJÁTÉK

Képzeljék csak, lenn jártam Laposnyakon és ott Mindig Bélába botlottam. Mindig Bélával harminc éve nem láttuk egymást, de ez egyikünknél sem okozott tartós károsodást.

— Köszönöm, lassacskán — válaszolta első kérdésemre Mindig Béla. A másodikra pedig: — Semmi a világon.

A harmadik kérdésem így hangzott:

— Mi az isten csudáját csinálsz te Laposnyakon?

Mindig Béla sejtelmesen mosolygott, ami nem állt jól neki.

— Talán hallottál már a laposnyaki főerőműről...

Hogyne hallottam volna. A laposnyaki a legfőbb erőművek egyike volt. Főbb a Braunschweigi Óriásnál és majdnem anynyira fő, mint a Tunguz Titán.

— Helyes — mondta beismerő vallomásomra Mindig Béla. — Hát szóval én vagyok itt az építkezés vezetője.

Ez szíven ütött. A fene gondolta volna, hogy Mindig Béla ilyen sokra viszi az életben. Gyorsan keresnem kellett valamit, hogy meg ne semmisüljek a nagysága előtt. Találtam.

— Izé — mondtam. — Nem kellett volna nektek ezt az építkezést május elsején átadnotok?

— De bizony át kellett volna — mondta Mindig Béla. — Sajnos lehetetlen volt.

— Igazán? — kerekedtem felül. — És miért volt lehetetlen, ha szabad kérdeznem?

— Mert már április negyedikén átadtuk.

Leeresztettem, mintha durrdefekt ért volna.

— És hogyhogy erről egy szót sem írtak a lapok?

— Megkértük őket, hogy tartsák titokban. Egyszerűen nem tehettük meg a színházakkal, hogy dobra verjük az ügyet.

Éreztem, hogy dagad a fejem.

— A... a színházakkal?

— Nézd, a színházak rettenetesen ránkharaptak. Valahogy kötelességüknek érezték, hogy lejöjjenek hozzánk. Harminckilenc társulat hozta el legmodernebb darabjait a laposnyaki főerőmű bátor építőinek. És tizenkettő még hátra van. Hát ezért kellett vállalnunk a többhónapos lemaradás látszatát. Képzeld, hogy lejönnek a legmodernebb darabjaikkal és egy árva lelket sem találnak a nézőtéren. Szóval inkább maradtunk még egy kicsit. Ez a legkevesebb, hiszen kizárólag a színházaknak köszönhető, hogy egy teljes hónappal a határidő előtt elkészülhettünk.

Szép, meleg elégedettség kezdte emelgetni bennem azt a busa fejét. Íme, a szellem és a fizikum tökéletes összjátéka. A művészet gyakorlatilag is hat a termelő munkára.

— De még mennyire! — kiáltott Mindig Béla. — Amikor az építők meghallották, hogy újabb színház közeleg, kezüket-lábukat törték, úgy rohantak termelni. A Manzard Stúdió például a „Nesze semmi, hol a vége?” című ajnó monodrámával jött hozzánk. Hát kérlek, akkor mind az ötvenkétezer dolgozó önkéntes különmunkát vállalt. És attól fogva egymást érték a legnagyszerűbb felajánlások. A 29. Pódium a „Non scholae sed vitae discimus” című középkori misztériumjátékot mutatta be nálunk. Az előadás idején a mi építőink egymás kezéből kapkodták ki a fándlit, csakhogy színházba ne kelljen menniök.

— Na, várjunk egy pillanatra — mondtam. — Itt valami nem stimmel. A lapok megírták, hogy a színházak laposnyaki vendégjátékát mindannyiszor tomboló siker kísérte. Mármost, ha az építők visítva menekültek a munkába, akkor ki tombolt?

— Tombolásilag mindig számíthattunk a Laposnyak térségében állomásozó katonai alakulatok baráti segítségére. Hétről hétre akadt annyi fegyelmi büntetés alatt álló kiskatonájuk, hogy megtölthettük a színháztermet. Ezek aztán úgy tapsoltak, mint a megszállottak.

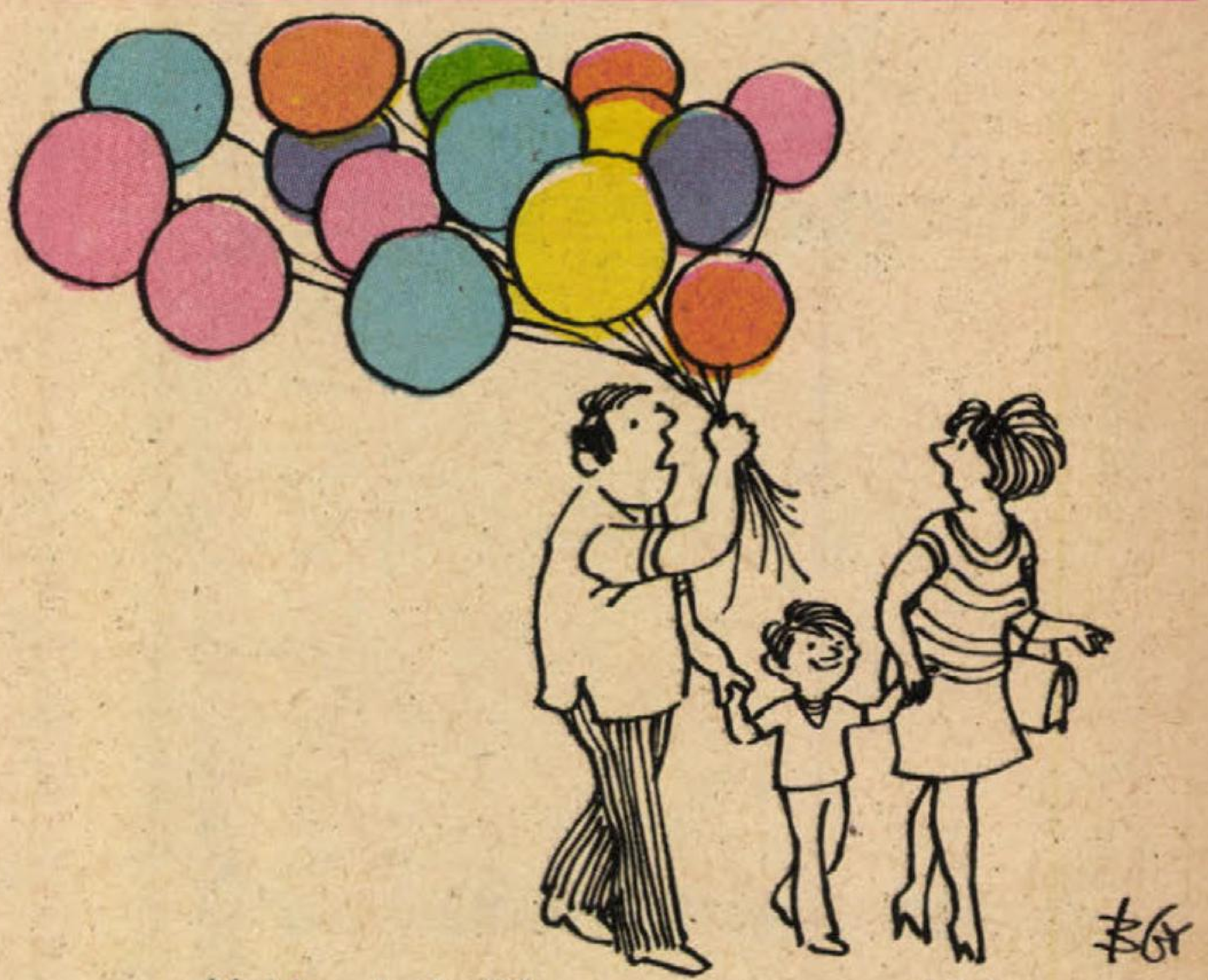
— Ne mondd. És vajon szívből?

— De még mennyire! A parancsnokuk ugyanis kilátásba helyezte, hogy kellő hőfokú tombolás esetén legközelebb ők is a laktanyában maradhatnak, körletet takarítani. Kérlek, szétverték a színházat!

Vagyis — mindenki boldog volt. A színházak — mert kipipálhatták az élet sűrejét. Az építők — mert a munka intenzitása soha nem remélt méreteket öltött. És a parancsnokok — mert az alakulatok fegyelmi szintje jelentősen megszilárdult.

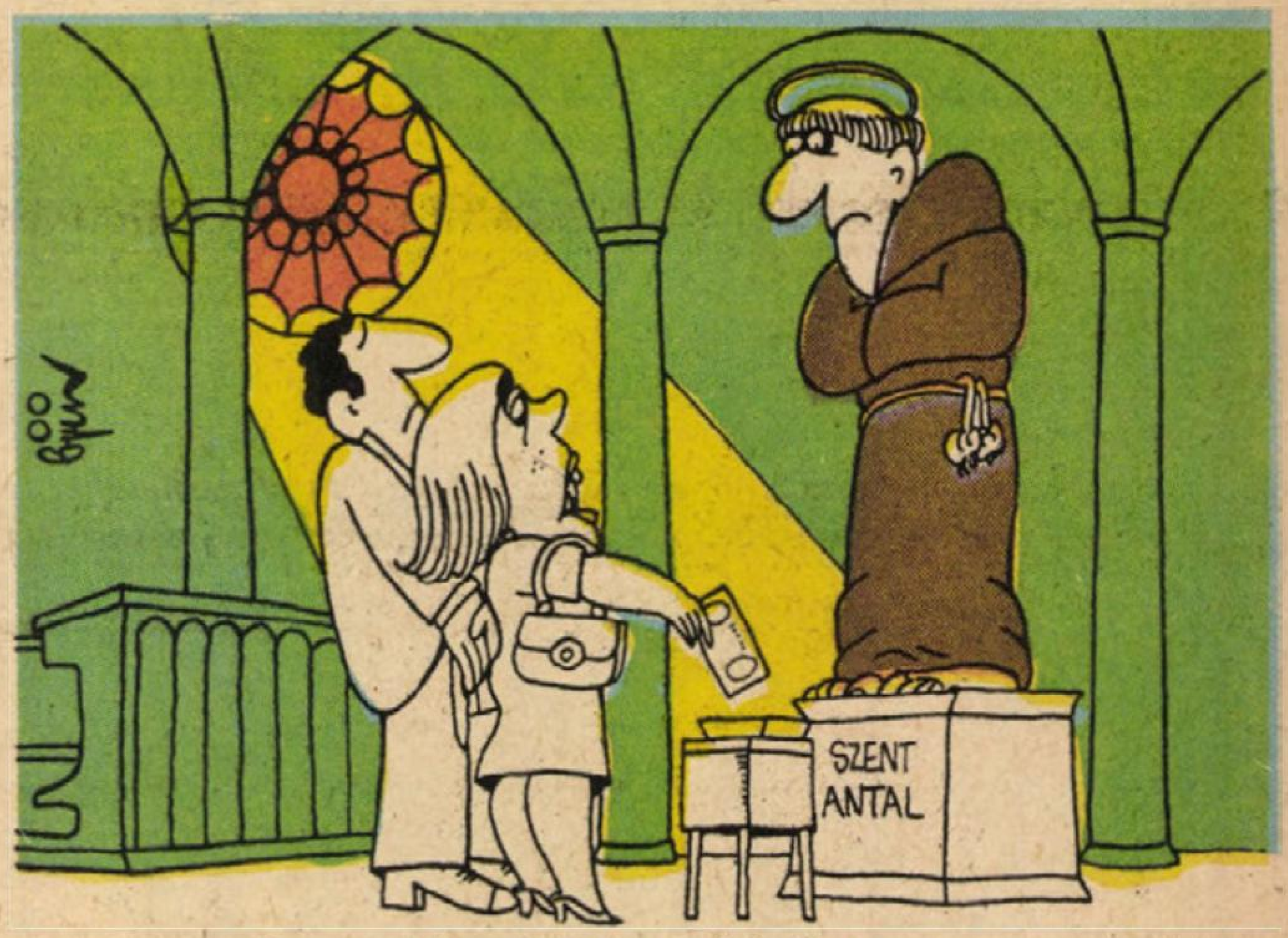
Óh, művészet, csodálatos a te hatalmad!

Peterdi Pál

– Majd csak elmúlik egyszer ez a gyermekév!

ÁLLANDÓ ÜGYFELEK

– Ezen a héten cirokseprű kellene...

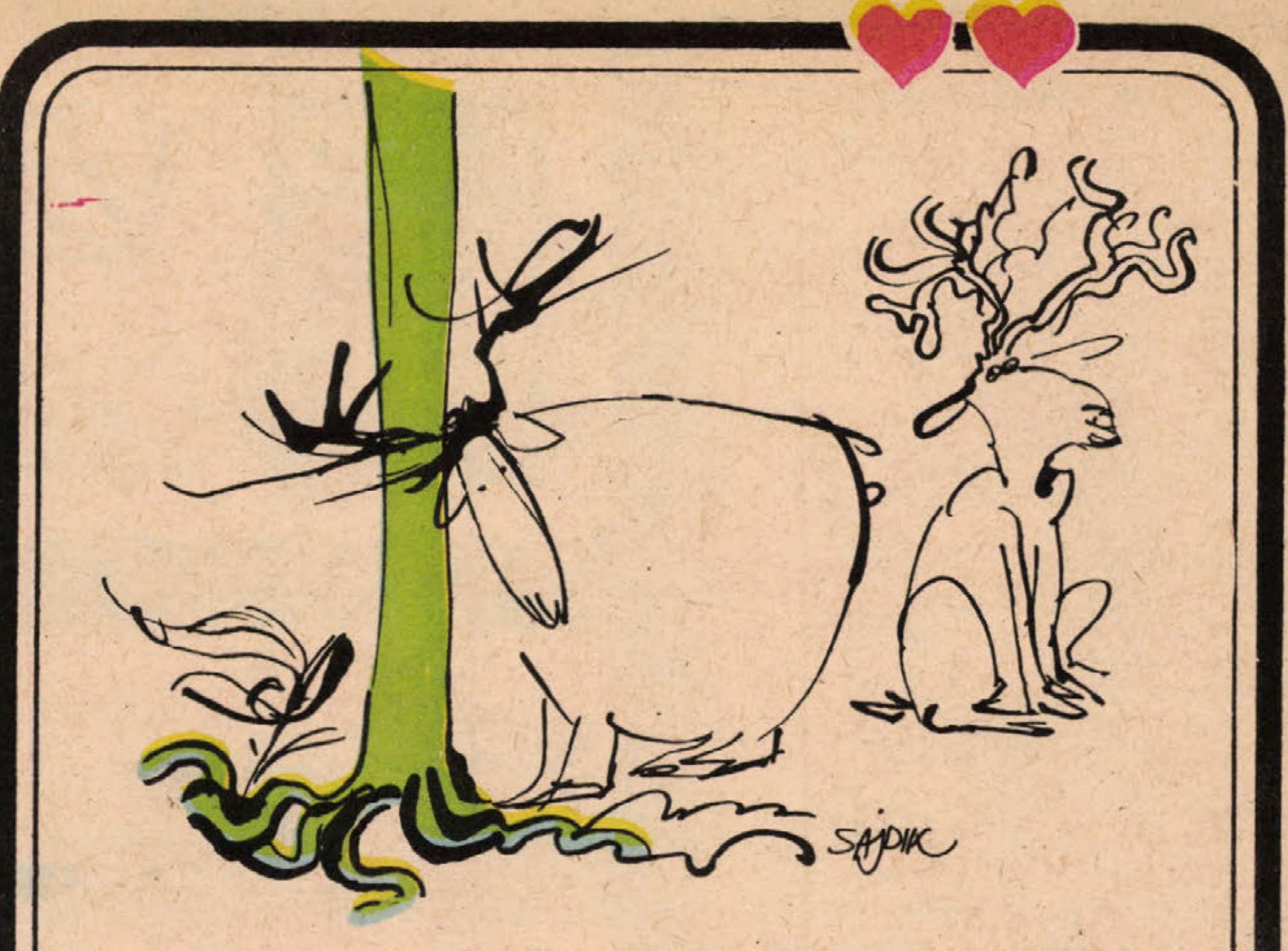
VALAHOL KALIFORNIÁBAN

– Benzint öngyújtóba... benzint öngyújtóba...

TELEFON HELYETT

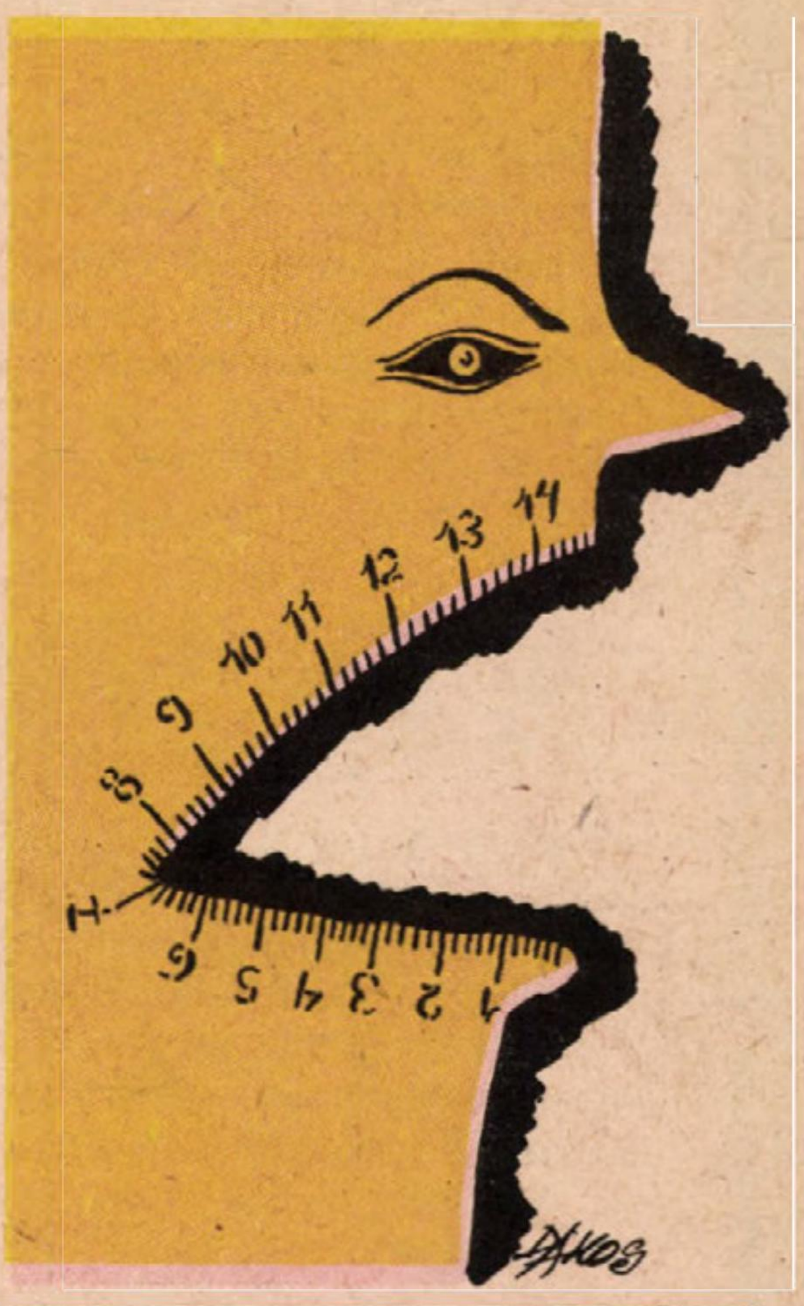
– Nem tudom az Ó sole miót! Minden ősöm szarvasbőgéssel szerzett feleséget!

TERVEZGETÉS

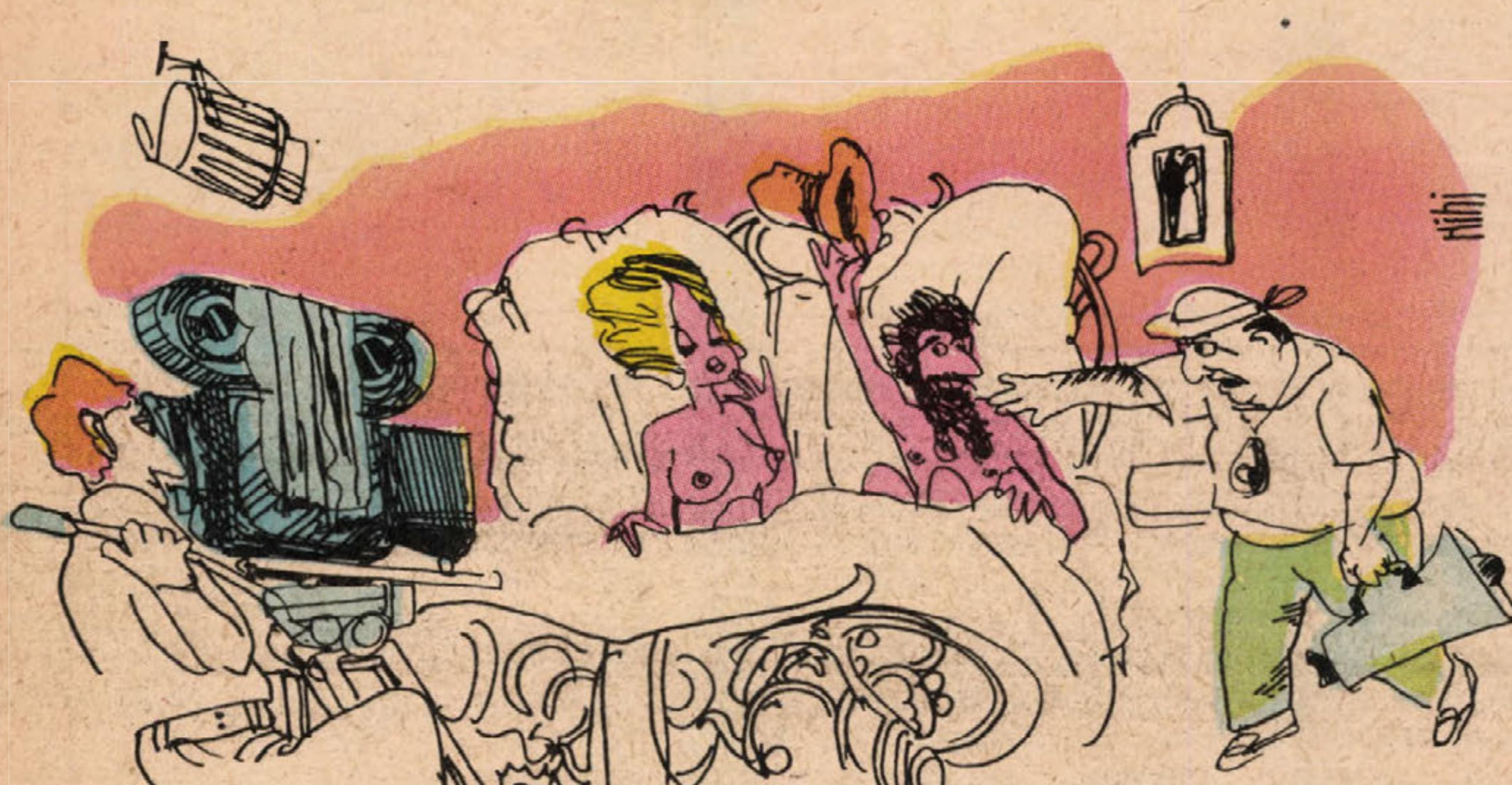
Feleség: Gyuszi, alszol?!
Férj: Nem, gondolkozom.
Feleség: Azt hirdetik az újságban, hogy vehetünk negyvennyolcezerért egy faházat!!
Férj: De csak ötvenezer spórolt pénzünk van, Gizi!
Feleség: Na, akkor marad még kétezer!
Férj: És az alapozás?!
Feleség: Miért, az mennyi?!
Férj: Attól függ, hogy sóder, salak vagy beton. Kábé tíz-húsz rongy. Na és a villany, a víz, a közmű.
Feleség: Áhá! Szóval százezer!!
Férj: És járda, fű, vécé!
Feleség: Akkor százhuszonötezerből kijön?!
Férj: Plusz kert négyzetméterével, üdülőkörzet forintjával, plusz tájvédelmi pótlék, plusz fenyőfaadó, zöldségeskertadó, jegenyeadó és jégverem!
Feleség: Hol tartunk?!
Férj: Kétszáztízezernél.
Feleség: És ha lenne egy kis szaletlink is?!
Férj: Akkor kétszáznegyven!
Feleség: Miért, ilyen drága egy szaletli?!
Férj: Nem a szaletli drága Gizi, hanem a gazdagság!
Feleség: Akkor ne is legyen magyaros pincénk?!
Férj: De az kell! Nyolcvanötezerért berendezhetjük.
Feleség: Na és, mi kerül a faházba??
Férj: Bojler, csempe, színes tévé és rexasztal.
Feleség: Miért, pingpong-asztalt nem veszünk?!
Férj: Állj meg Gizi, már eddig is háromszázezer!
Feleség: Akkor miért hirdetik az újságban negyvennyolcezerért ezt a faházat?!
Férj: Miért, kutyaólat nem akarsz?
Feleség: Dehogynem! Ha már megveszi az ember ezt az izét negyvennyolcezerért, akkor legyen kutyaóla is!
Férj: Plusz ezerötszáz!
Feleség: Egy kutyaól?!
Férj: Miért, mit gondolsz?!
Feleség: Hát azt, hogy a kutyaólról talán le is mondhatnánk, csak rendezzük be a mi kis faházunkat, ahogy illik!
Férj: Egyszerűen?!
Feleség: Egyszerűen!!
Férj: Csaptelep, zuhanyozó, kombinált bútor, fridzsider, nyugágy, locsolótömlő, kerti kanna, kerítés skarlátból...
Feleség: Ez mind kell?!
Férj: Miért, te mire gondoltál?!
Feleség: Hogy mennyinél tartunk.
Férj: Négyszázezernél!
Feleség: Akkor ne vegyük meg ezt a negyvennyolcezer forintos faházat?!
Férj: Ne!
Feleség: Miért?!
Férj: Mert milyen szép is az, ha az ember gondolatban megspórol négyszázezer forintnyi kiadást! Tudod mi mindent vehetnénk ebből a pénzből?!

Tormai László

CENTIMÉTER

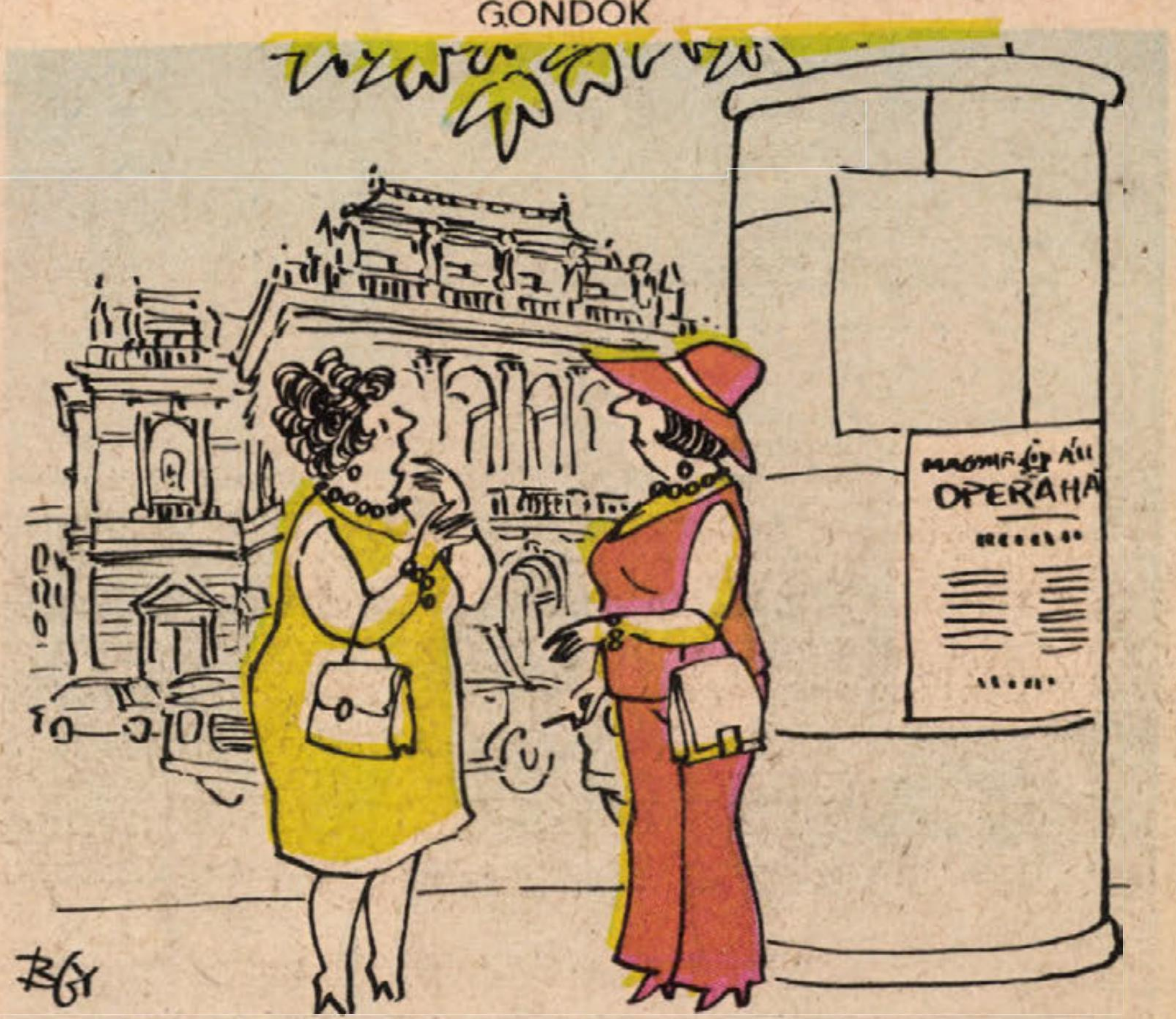

AMATŐR FILMSZINÉSZ

– Megkérném, hogy ne integessen a kamerába, ez nem egyenes adás!

GONDOK

– Ha világkarriert csinál a lányom, itthon akkor is csak egy villája meg egy nyaralója lehet.

VÁCI VENDÉGOLDAL

RÁTÓT

A váci fesztiválbúcsún szerkesztőségünk sátrába látogat… ó művészek, sportolók az alábbi kis történeteket jegyezték a Ludas Matyi emlé… könyvébe

RÁTONYI RÓBERT:

Jó egynéhány évvel ezelőtt a mai Nemzeti Színház helyén levő Magyar Színházban a „Hazudik a nő” című francia zenés vígjáték főszerepét játszottam. Partnerem Lázár Mária volt. Egy hóbortos férjet alakítottam, roppant elegánsan és kikent-kifent kackiás bajusszal. Az életben nem kedvelem a bajuszt, tehát ragasztanom kellett egyet. Az egyik előadáson éreztem, hogy a bajusz meglazul és elhagyni készül a helyét. Szerencsére a darabban egy olyan jelenet következett, melyben kívülről csengetés hallatszik, akkor néhány pillanatra kimegyek a színpadról majd kisvártatva visszajövök, hogy a postás levelet hozott. Alig vártam a megváltó csengetést, szaladtam a színfalak mögé és kétségbeesetten kiabálni kezdtem: „Fodrászt azonnal! Gyorsan masztikszot hozzatok, vissza kell ragasztani a bajuszomat!„ Amilyen pechem volt, színházunk kitűnő fodrásza a színészbejáróval szemben lévő vendéglőben tartózkodott, némi felfrissülés céljából, így a ragasztó utáni kiabálásom semmi eredményt nem hozott. Közben partnerem elmondta azt a néhány mondatot, amely egy telefonálás szövege volt és nekem vissza kellett térnem a színpadra. Vissza is mentem, persze bajusz nélkül. Lázár Mária szerepe szerint ezzel a szöveggel fogadott; „Nos, mit hozott a postás?” — majd megpillantva csupasz ábrázatomat, önkéntelenül is kiszaladt a száján; „Hol a bajuszod??” Én egy percig megdermedtem, majd kivágtam magam;

— Nem a postás volt édesem, hanem a házban lévő borbély. Tudod milyen elfoglalt vagyok mostanában. Megkértem, hogy jöjjön fel és borotváljon meg!

Azt hittem megmentettem a helyzetet, pedig éppen ellenkezőleg. A drága Lázár Mária ugyanis olyan nevetőgörcsöt kapott váratlan rögtönzésemre, hogy le kellett engedni a függönyt!

LEHOCZKY ZSUZSA:

Örülök, hogy a Ludas Matyi szerkesztősége meghívott a rátóti vendégszereplésre, és különösen annak, hogy nem az Onedin család vetítésének az idejére. A közelmúltban ugyanis Budapesttől távol léptem fel, és a műsor előtt megkeresett egy néni, aki elmondta, nagyon örül annak, hogy lejöttem hozzájuk vendégszerepelni, s kérte, engedjem meg, hadd adjon ezért egy puszit. A puszit köszönettel elfogadtam, majd mondtam, most már tessék bemenni a nézőtérre, mert én következem. A néni bocsánatkérően összecsapta tenyerét, és kijelentette: „Sajnos aranyoskám, nincs nekem erre időm, hiszen most kezdődik a tévében az Onedin család.”

KABOS LÁSZLÓ:

Jó pár évvel ezelőtt volt egy színházi öltöztető szabóm. Rendkívül hiú ember volt. Előadás előtt egy órával megjelent az öltözőmben, aggodalmasan nézegette magát a tükörben, vajon elég vasalt-e a nadrágja, jól simul-e rajta a zakó. Mindig helyrehoztam az öltözékét, megigazgattam a nyakkendőjét, aztán amíg ő továbbra is magával foglalkozott a tükör előtt, szépen felöltöztem egyedül és kezdődhetett az előadás...

A Vidám Színpad új bemutatója: Nóti Károly: „Nyitott ablak” című bohózata. A darab második részében hosszú vörös parókát öltök, női ruhába bújok és észvesztő tangót járok el egy K. u. K. őrnaggyal, a szerepem szerint. Egyik nézőtől, aki valamilyen oknál fogva csak ezt a részt láthatta a darabból, levelet kaptam: „Tisztelt művésznő! Higgye el, nem minden a szépség. Külföldre szakadt hazánkfia vagyok. Szándékaim komolyak. Egyik este előadás után megvárom. Kezeit csókolja: »Valaki, aki nősülni akar«...”

Egyik legfurcsább szereplési felkérésem egy kis üzem kulturosától érkezett: Szombat este műsoros estet tartunk, engedje meg, hogy a nevét kiírjuk a plakátra, de nagyon kérjük, ne jöjjön el, mert nincs pénzünk kifizetni a gázsiját!

KARDA BEÁTA:

A „Ritmus kell nekem!” című számmal talán próféta lehetek a rátóti humorfesztiválon, mivel eddig még nem sikerült prófétának lennem saját hazámban, csak a külföldi táncdalfesztiválokról tudtam az utóbbi időben egy-két díjat elhozni. Mostanában Írországból és az NDK-ból hoztam a „Vén rádióval” fődíjat, harmadik díjat, meg egy szép vázát, bár díjátvételből még jobban kell edzenem, mert Berlinben majdnem leejtettem örömömben a Grand Prix-t.

FORGÁCS GÁBOR:

Régi jó kapcsolatom van a humo…istákkal, '73-ban ugyanis együtt …éptünk fel a békéscsabai stadionban …endezett SZÚR-on. A műsor előtt a …elybeli nézők szimpátiájának el…yerése érdekében elmondtam, hogy …suda jó dolog, ha az ember népsze…ű, mert minden fellépés alkalmával …eglepik valami kis ajándékkal, de …ddig még sajnos nem sikerült finom …ékéscsabai házikolbászt összehak…iznom. A műsorszám végén egy…zerre csak előkerült egy bácsika egy …ülsőre is csodálatos házikolbásszal, …ogy fogadjam szívesen. Szívesen is …ogadtam, s bevittem az öltözőbe, …ogy megmutathassam otthon, mi…yen szép szál sikert arattam Békés…sabán. Mire a műsor végén vissza…erültem az öltözőbe, humorista ba…átaim belakmároztak a kolbászból. …s abból is látszik, hogy milyen ked…ves emberek a humoristák, hogy …zért nekem is hagytak egy falatot.

MONSPART SAROLTA:

Jó pár évvel ezelőtt nagy nemzetköz… versenyre készülődtünk, valahol a határ…szélen. Aztán az egyik edzésen egyszercsak el…tévedtünk. Órák hosszat szaladgáltunk tüskön…-bokron át, végül már azt sem tudtuk, merr…e van előre és merre van hátra. Közben az …eső is eleredt, négykézláb mászkáltunk mind…enféle sáros meredélyeken, iszonyatos lát…ványt nyújthattunk.

Aztán idegen szót hallottunk, idegen e…gyenruhába bújt katonák bújtak elő a bo…ótból, csúnya kis lőfegyvereket szögeztek rán…k. Arcukon nyoma sem látszott a vendégs…zerető mosolynak. Hát persze, öt borzasztó kü…llemű idegen, kezünkben térkép és tájoló... …zóval órákig tartott, amíg mindenféle nemz…etközi telefonok segítségével tisztázni tudtu… magunkat.

Utána egy jó ideig útlevél nélkül m…g véletlenül sem mentünk edzésre.

MADARÁSZ KATI:

Idős paraszt bácsika szólított meg egy előadás után:

— Hallottam ám a művésznőt a rádióban énekelni.

Megkérdeztem:

— Melyik nótám tetszett a legjobban?

Az öreg töprengve ráncolta homlokát:

— Csak arra emlékszem, hogy: Kossuth rádió, Budapest...

ESZMÉNYI VIKTÓRIA:

— Egy időben leggyakrabban a „Rozoga ház” című számot énekeltem. A műsorközlő a szám címe és a nevem közül sajnos nem mindent tanult meg pontosan, ezért úgy konferált be: „Most pedig kedves közönségünk, Rozoga Viktória következik!” Így inkább valóban rozoga volt a fellépésem, mint eszményi. Remélem, itt a humorfesztiválon a „Nagyon fázom” című számommal nagyobb sikert aratok — ha marad a kánikula. Így én lennék az egyetlen, aki csökkenteni tudnám a humorfesztivál hőfokát.

GAÁL GABRIELLA:

Vonattal utaztam Berettyóújfaluba. Püspökladányban át kellett szállnom.

— Melyik a berettyóújfalui vonat? — kérdeztem izgatottan a sínek mellett ácsorgó kalauztól. Mire a kalauz feltuszkolt a vonatra:

— Nem kérdezünk. Beszállunk. Ne keresse magát, mint egy művésznő!

PAYER ANDRÁS:

Félig humoros, félig komoly a sztorim, mivel idén az egyik fellépésem után odajött hozzám egy néző, és gratulált, hogy milyen jól folytatom apám, a hatvanas évek elején feltűnt Payer András pályáját, akinek a számaira jókat táncolt közel húsz évvel ezelőtt. Mondtam neki, hogy az én apám gyógyszerész volt és nem zeneszerző, így én vagyok én, vagyis a saját apám. A férfi ezt hallva egy kicsit elcsodálkozott, nekem pedig felcsendült a fülemben a dal záróakkordja: „Most nem tudom, hogy sírjak vagy nevessek?”. Mert tényleg, mi jobb vajon nekem? Az, ha saját fiamnak néznek, vagy az, ha már akár az apám is lehetnék?

A LUDAS SÁTOR NÉGY HÁZIASSZONYA — AHOGY RAJZOLÓNK LÁTTA ŐKET

Tamási Eszter

Szádvári Gabriella

Baleczky Annamária

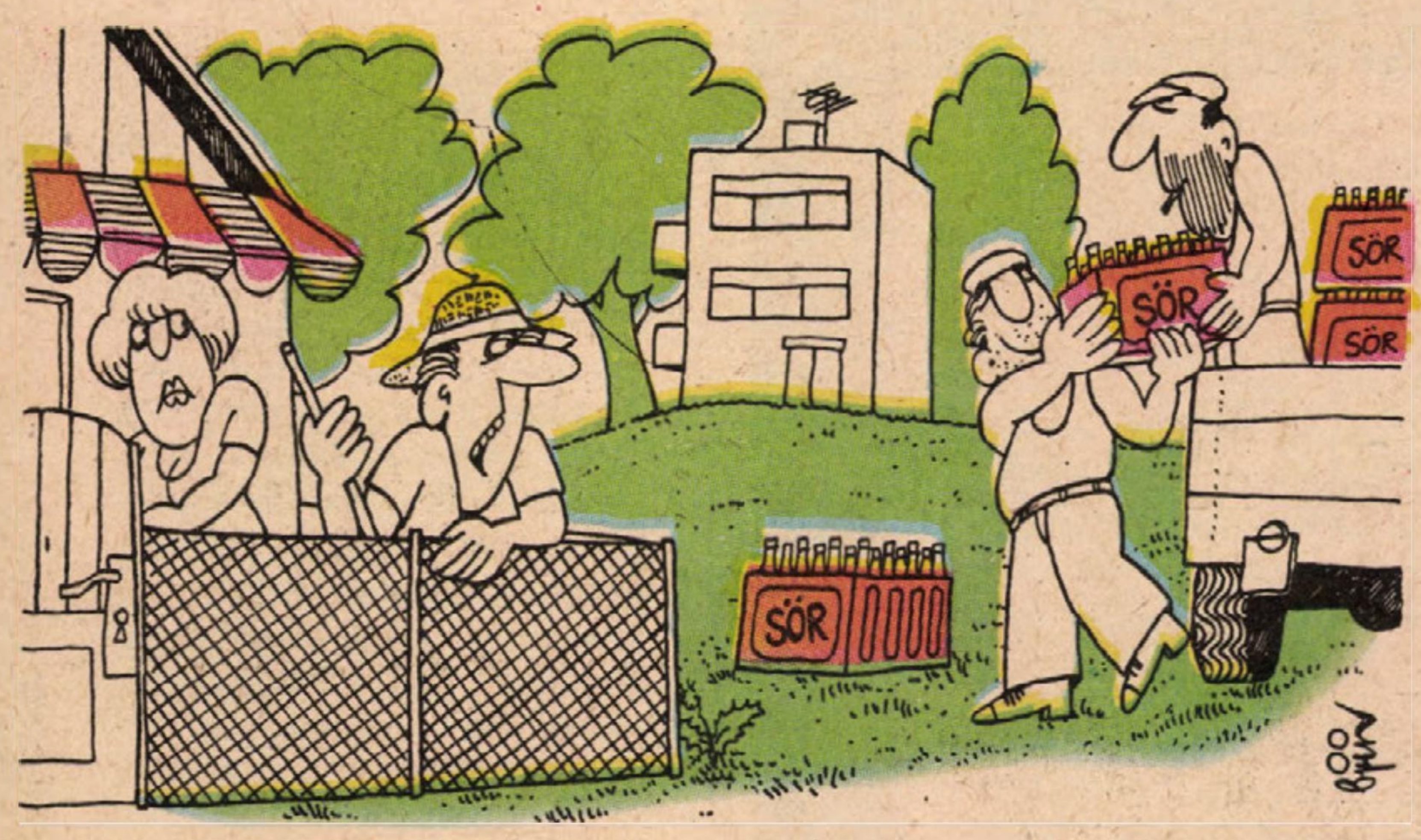

Hajas Ilona

SZABADULÁS A VÁROSBÓL

– Itt letáborozunk! Innen gyönyörűen látni a lakótelepünket!

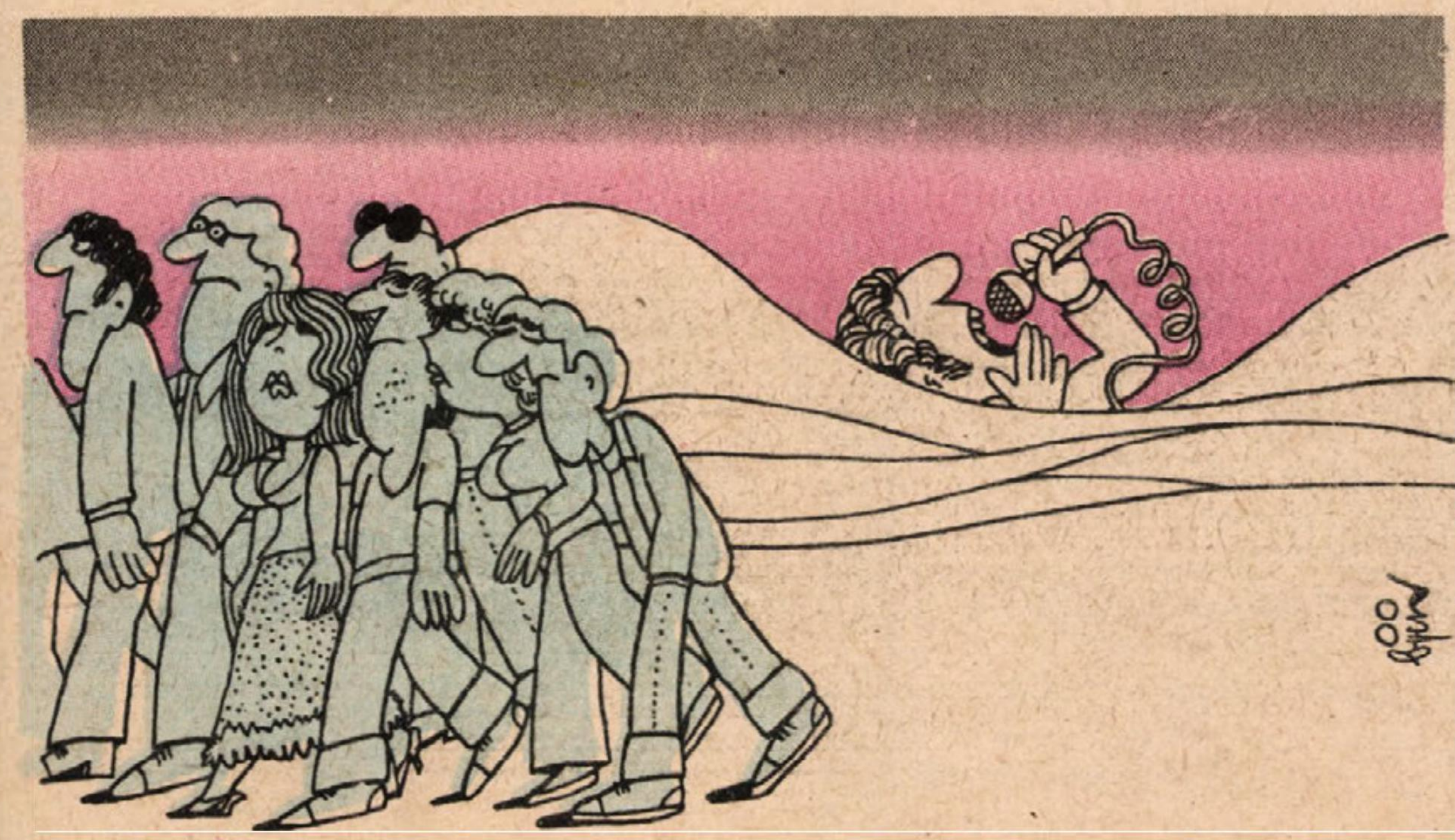

– Nézd csak, anyukám, a szomszédék elkezdik az építkezést!

– A szocializmusnak is megvannak a farkastörvényei: a kisüzemek tönkreteszik a nagyot…

NAPLEMENTE

KÖRNYEZETVÉDELEM

– Úgy van az autó megkonstruálva, hogy az menjen tönkre, ne a fa.

SZILÁNKOK

SZÓRAKOZOTTSÁG

Az esküvőre meghívták az örömszülőket, a rokonságot, de elfelejtették meghívni a menyasszonyt.

BÉLYEG

Brahovácz meséli:

— Egy csinos nőt felhívtam a lakásomra, hogy nézze meg a bélyeggyűteményemet.

— És?

— Kiderült, hogy szenvedélyes gyűjtő. Egész délután csak a bélyegekkel foglalkozott.

ÖNELLÁTÓ

X. önellátó. Önmaga rontja el az életét.

VÁGY

— Úgy vágyom rá, hogy csak egy fél órára kettesben maradhassak Erzsivel, de ő egész nap a nyakamon ül.

SZENVEDÉLY

Nincs nagyobb gyönyörűség, mint a kristálytiszta, ózondús hegyi levegőn elszívni néhány jó szivart.

JÓ TANÁCS

Soha ne idegeskedjünk, ha van rá okunk. Csak akkor idegeskedjünk, ha nincs rá okunk, mivel ez utóbbi ritkábban fordul elő.

FANTÁZIA

— Minden este nézem a tévét, de nem nyitom ki a készüléket. Így csodálatos, érdekes műsorokat képzelhetek magam elé.

ASZFALTBETYÁR

Egy nő megy előttem már órák óta. Az egyik utcából ki, a másikba be. Félni kezdek. Mit akarok én ettől a nőtől?

ÓVATOS EMBER

L. előbb pótalkatészt vásárol, aztán kezd gyűjteni a hozzávaló masinára.

ILYEN IS VAN

— Harminc évvel ezelőtt érdekházasságot kötöttünk, de ma már csak a szerelem tart össze minket.

VÁMVIZSGÁLAT

— Mi van ebben az üvegben?
— Aranyhal.
— Ez igaz, de félkiló súlyú és színaranyból készült.

EGYEDÜL

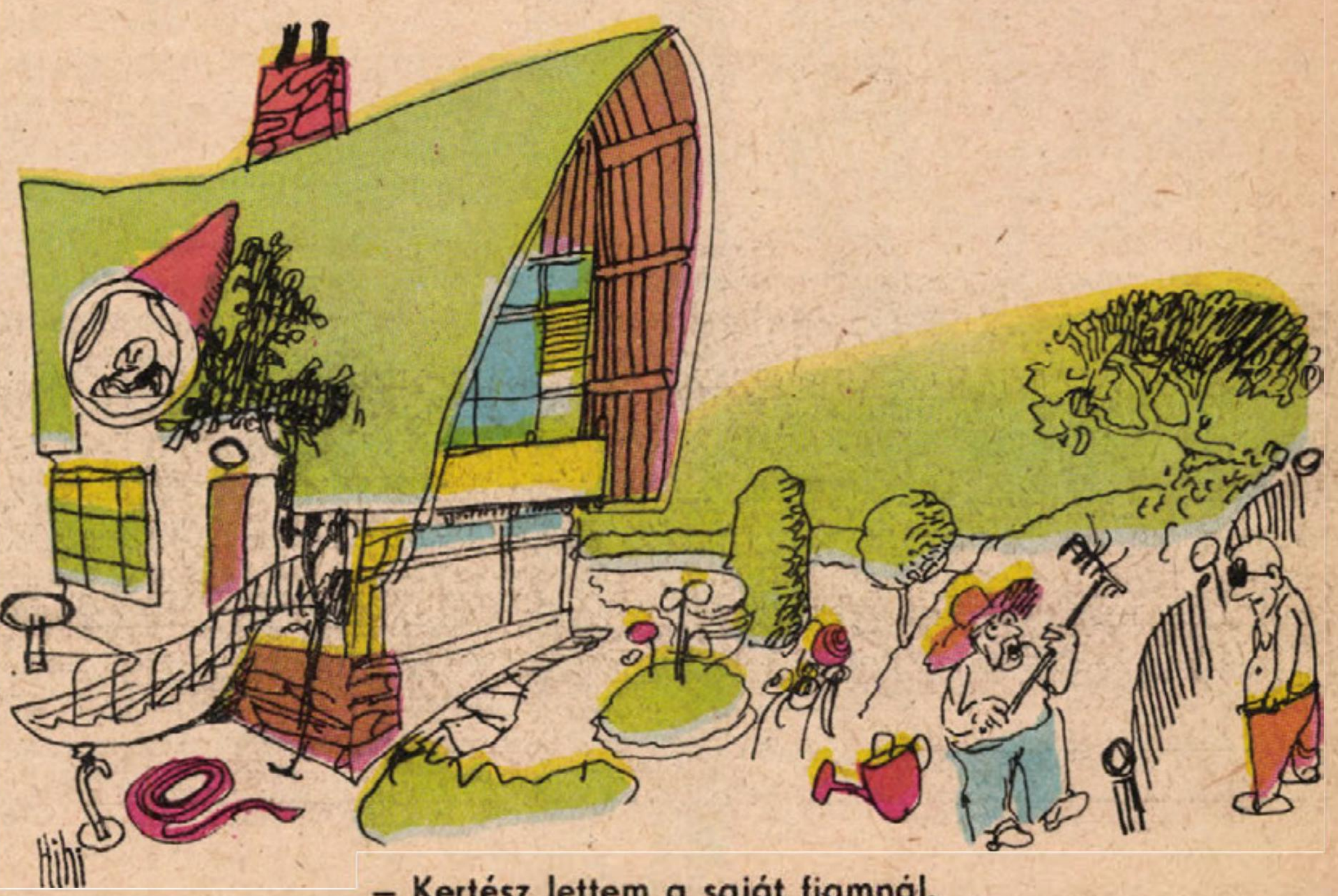
Egyedül szeretnék lenni, mindenkitől távol, a feleségemtől is, hogy beiratkozhassam a magányosok klubjába, mert társ nélkül nagyon nehéz.

IZOM

Elégedetten tapogatom meg az izmaimat. Éppen olyan, mint fiatalkoromban volt: gyenge. Ezért továbbra sem kezdeményezek verekedést békés járókelőkkel.

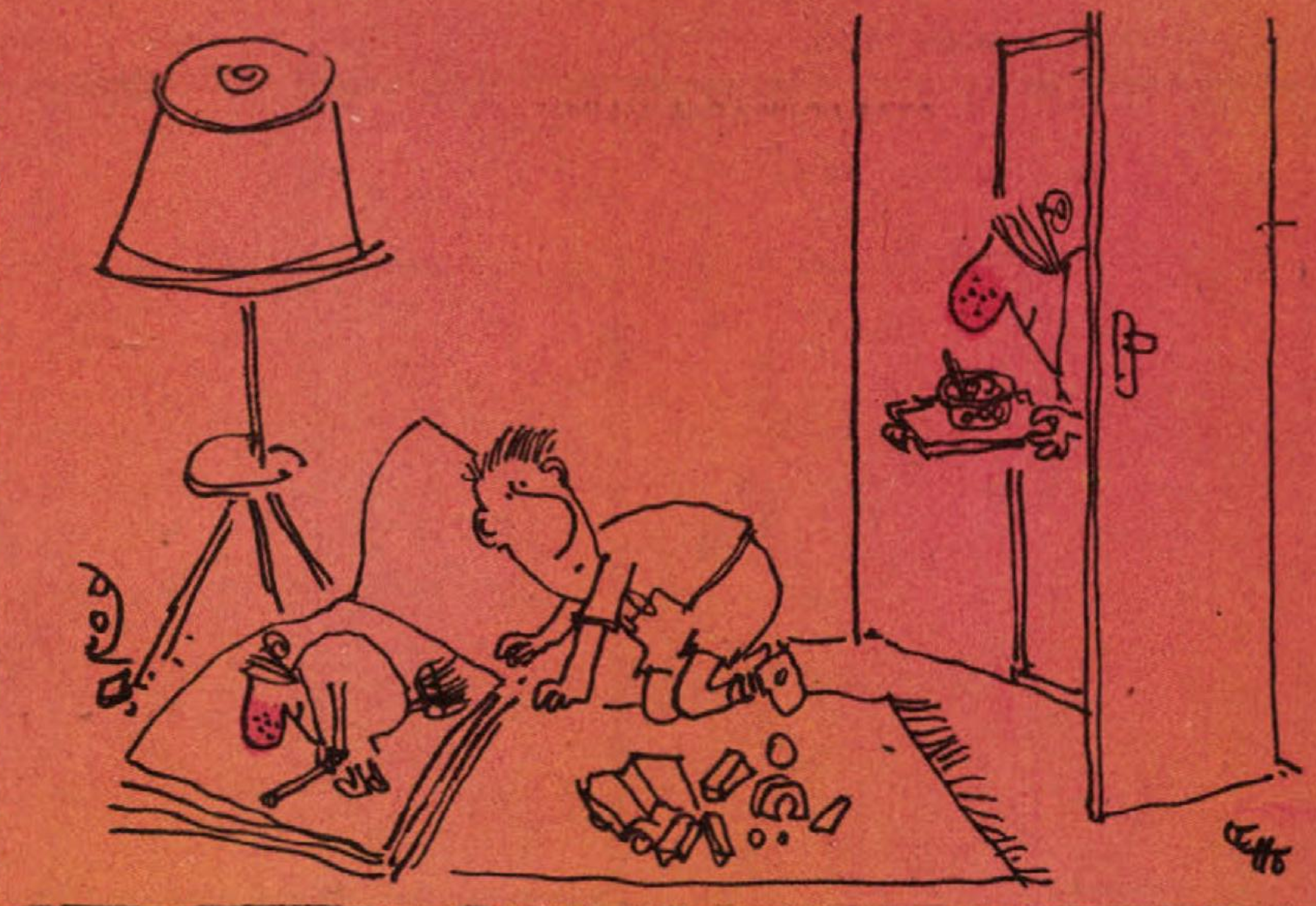
Galambos Szilveszter

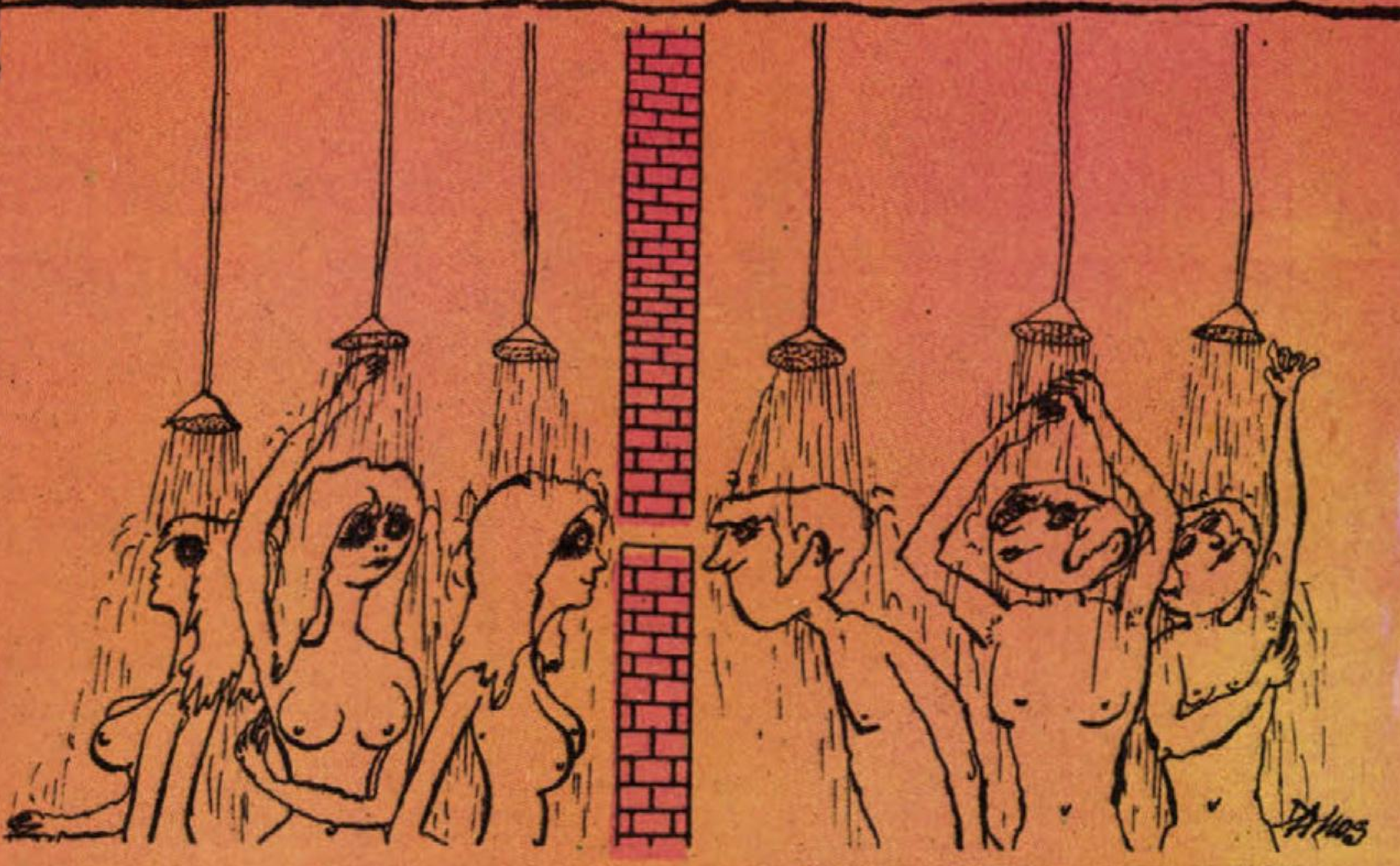
KARRIER

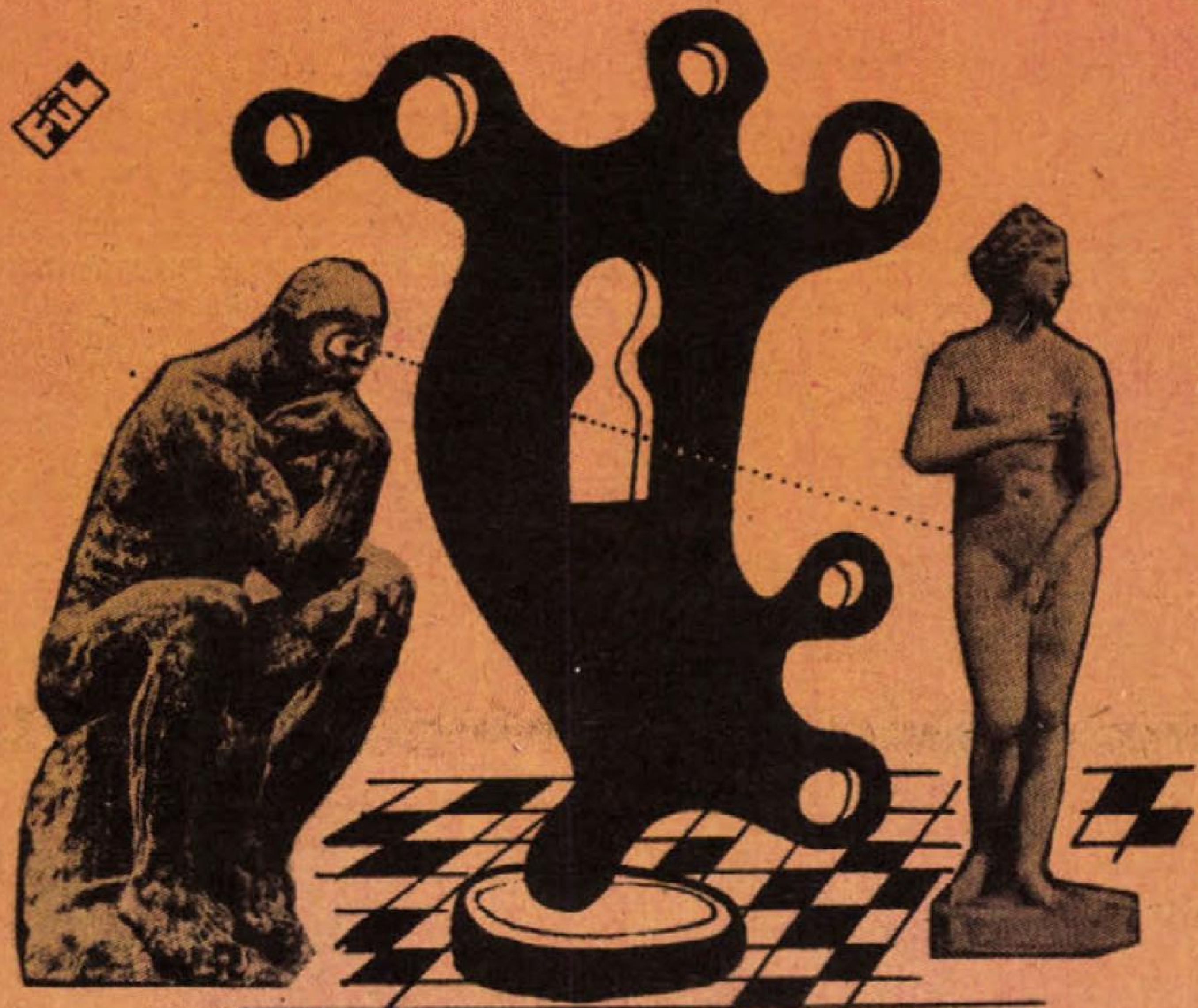

– Kertész lettem a saját fiamnál.

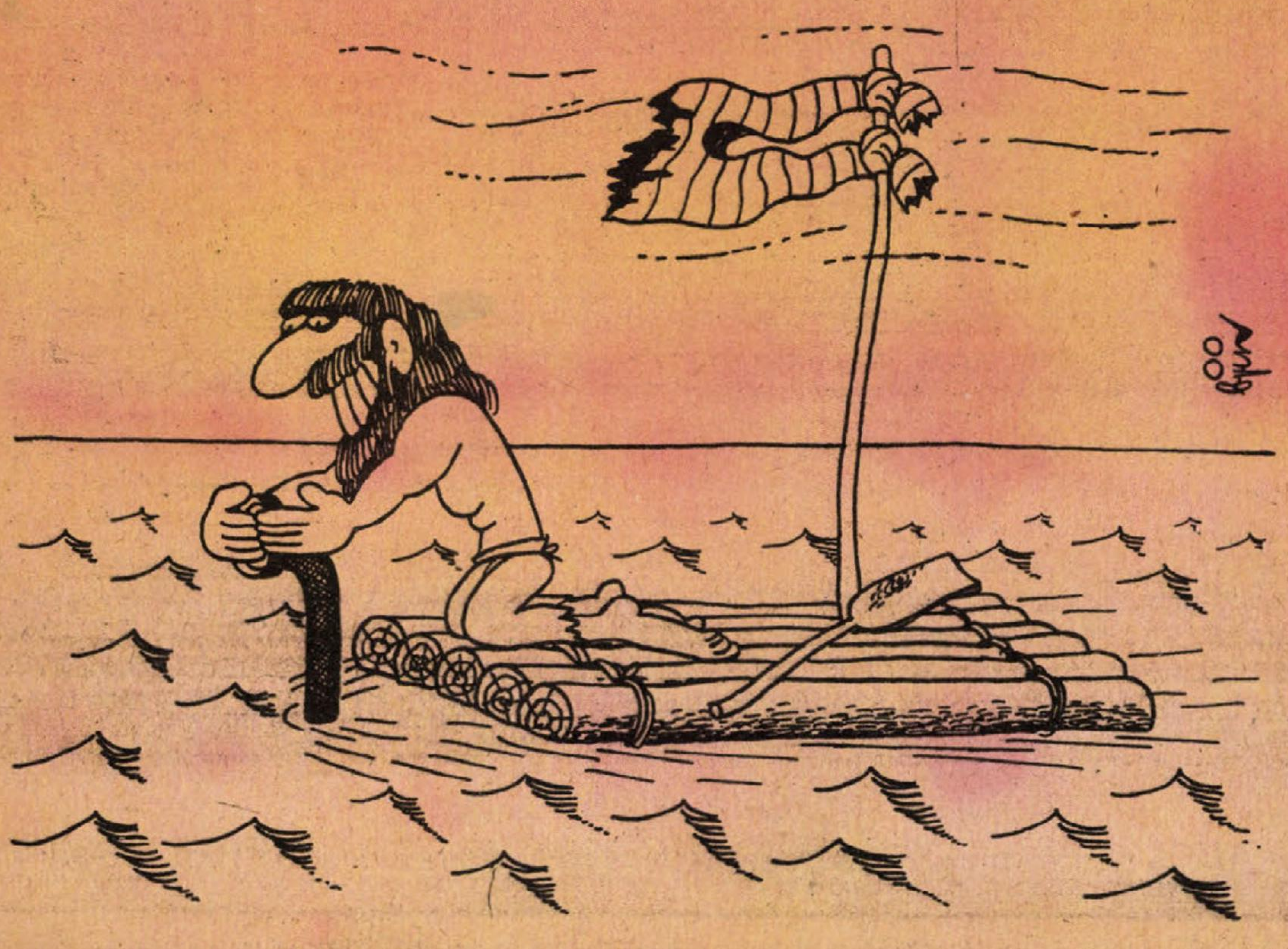

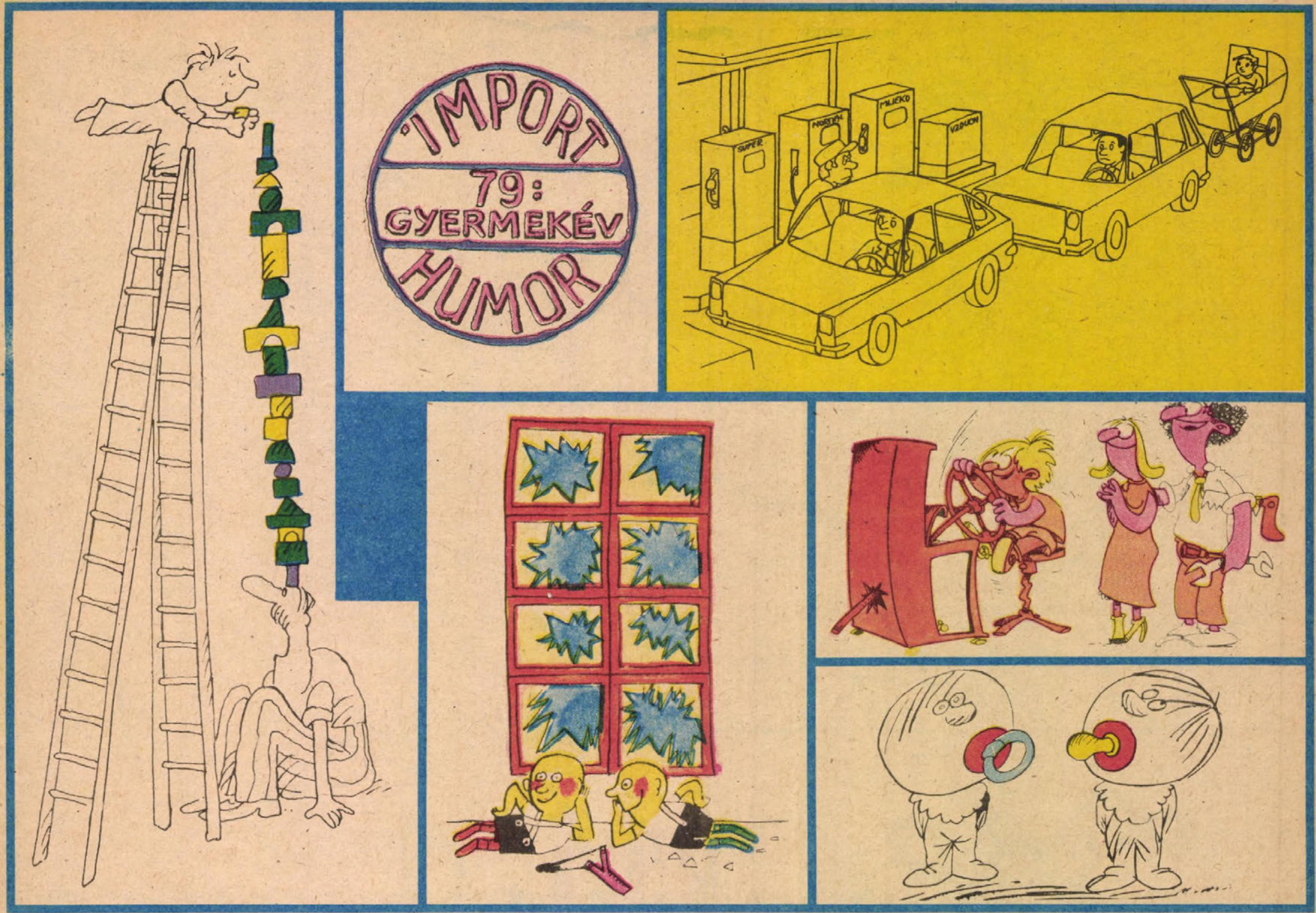

KUKUCS

VÁRNAI,
LEHOCZKI,
DALLOS,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

AZ OLVASÓ OLDALA

TÉVEDŐ HIVATALOK

OTP ÉS POSTA

OTP-kölcsönnel lakást kaptam Békásmegyeren, a húszezret havi 910 forintjával törlesztem a takarékpénztárnak. Egy hónapot kihagytam, de a következő hónap 3—4-én feladtam az új részletet, meg az elmaradt havit is. Emiatt 3 forint levéldíjjal sújtottak. Kifizettem. Azt hittem: mindent. Tévedtem. A XXII. kerületi OTP nem sokkal később közölte velem, hogy küldött nekem 7 felszólító levelet á 3 Ft + 21 Ft, plusz a késedelmi kamat. Mert az én tárgyhónapban feladott 910 Ft-os csekkemet a posta csak a következő hó közepe táján kézbesítette az OTP-nek. Azaz: én pontosan fizetek, a posta pontatlanul kézbesít, és én, az ügyfél, fizessem meg a posta késedelmét is?

Tetteldorf László
Békásmegyer,
Bogár Ignác u. 6. — 1039

DÍJBESZEDŐ VÁLLALAT

A Fővárosi Számítástechnikai Díjbeszedő Vállalat a nevemre kiállított 128 Ft-os számla mellett a Váci út 132/a I. 4. számú lakásban (tehát egy emelettel alattam) lakó Marangosz Sziderisz ugyancsak 128 Ft-os számláját is nekem nyújtotta be. Illetve OTP-fiókomnak (Thälmann út), ahol átutalási betétszámlámat kezelik. Reklamációt jelentettem be, budapesti tartózkodásom idején személyesen is reklamáltam a Díjbeszedőnél —, azóta hónapok teltek el, de a Díjbeszedő megígérte átutalás vagy jóváírás még mindig nem történt meg. Ellenkezőleg: újabb számlát nyújtottak be OTP fiókomnak, amely a már kétszer kifizetett (1978. októberi) távfűtési díjat harmadszor (!) is kifizette!

Camaszotisz Janisz
Bp. Váci út 132/a 1138
jelenleg: Bukarest,
Magyar Kereskedelmi
Kirendeltség

A CÍMZETT VÁLASZOL

STRANDFÜRDŐ

(Ludas, 14. sz.)

Strandfürdőnk valóban nem üzemel, mert a fürdő részére szükséges vizet biztosítani nem tudjuk, községünkben nincs megfelelő mennyiségű és minőségű víz.

S. Nagy Imre,
tanácselnök,
Páty Községi Tanács

JÁRJUNK TÖBBET MOZIBA

(Ludas, 19. sz.)

1979. április 8-án este 7 órakor vendégünk beült a Corvin nézőterére és ott volt 3/410-ig. Ennek egyszerű oka van: a film 4061 méter, vetítési ideje 2 óra 27 perc. A híradó 11 perc, a szünet 6 perc volt, ezt összeadva, 2 óra 44 percet kapunk... Kedves Märtz Györgyi, a „délutáni gyerekek" ugyanazt látták, mint az „estiek"! Ön semmiből sem maradt ki, csak nem értette meg a Kubrick koncepciójában elkészített Űrodüsszeiát.

Gémes György,
a Corvin mozi üzemvezetője

*

(A választ köszönettel nyugtázzuk, de akkor a jegyszedőnő miért ismerte el levélírónk előtt, hogy **csakugyan** kihagytak a filmből? Erről a Corvin üzemvezetője egy szót sem ír, pedig ez aligha illeszkedett Kubrick koncepciójába!)

ELAVULT LEXIKON

(Ludas, 21. sz.)

A Magyar Irodalmi Lexikon megjelenése után közvetlenül, 1966-ban fogott a Kiadó abba a nagyszabású vállalkozásba, amelyet a Világirodalmi Lexikon eddig megjelent hat kötete jelez. Ennek a munkának a befejezése még nagy erőösszpontosítást kíván, s előreláthatólag egy ideig leköti még a szerkesztőség kapacitását, már ami az irodalom szakterületét illeti. A Világirodalmi Lexikon készítésében szerzett gazdag tapasztalatokat fel kívánjuk használni majd az új Magyar Irodalmi Lexikon szerkesztése során.

Simonyi Pálné,
Akadémiai Kiadó,
Lexikonszerkesztőség

*

(Azaz — ha nem mondják is ki nyíltan —, még igen sokáig kell várakoznunk a Magyar Irodalmi Lexikon új, aktuálissá szerkesztett kiadására, minthogy a Világirodalmi Lexikon befejeződésétől nagyon messze vagyunk s a Magyar Irodalmira csak azután kerülhet sor... Nem sok vigaszt nyújtó válasz.)

Ki mit keres?

... tíz éve vagyok cukorbeteg, eddig Glukomontot használtam édesítőként, egy idő óta eltűnt, miért nem kapható, vagy hol kapható?

Donida László
Litér, Ond u. 85. 8196

... Mologyozsnij lemezjátszóhoz keresek pick upot (hangátalakítót).

Dr. Salga Attiláné
Eger, Olasz u. 13. 3300

... hónapok óta keresünk hangosbemondónk erősítőjéhez AZ 4 egyenirányító csövet.

Fölker Sándorné
Községi Közös Tanács VB
Győrsövényház 9161

... valóban az egész országban nincs ET—1100 típusú főzőlap?

özv. Juhász Józsefné
Sajószentpéter,
Erőmű u. 24. 3770

... Praktica 12 fényképezőgépemhez vaku adaptert és napellenzőt keresek.

Kulcsár Miklós
Bp. Munkásotthon u. 7.
1043

... régóta vágyok már egy gördeszkára („külföldiül": skateboard), de eddig nem sikerült hozzájutnom, akad valahol?

Markó Péter
Attala, Petőfi u. 47. 7252

... Bio szuperautomata mosógépemhez kellene tömítőgumi, Győrben nincs, nem is biztatnak, hogy mikor lesz, másutt az országban kapható?

Bakos Józsefné
Gyömöre, Péti u. 11.
9124

... miért hiánycikk évek óta a 10/A 500 voltos biztosíték, amikor az Elektromos Művek és a tévé hirdeti: a biztosítékot „patkolni" tilos, mert veszélyes.

Bodrogi Lajos
Bp. Döbrentei u. 6.
1013

... borostyán karkötőmet két éve nem tudom hordani, mert eredeti gumizása a funkcióját már nem tölti be — és nem kapok egyszerű gumit a karkötöm újrafűzéséhez. Filléres cikk, azért nincs?

Papp Sándorné
Debrecen, Gyergyó u. 5.
4026

TÜCSÖK és BOGÁR

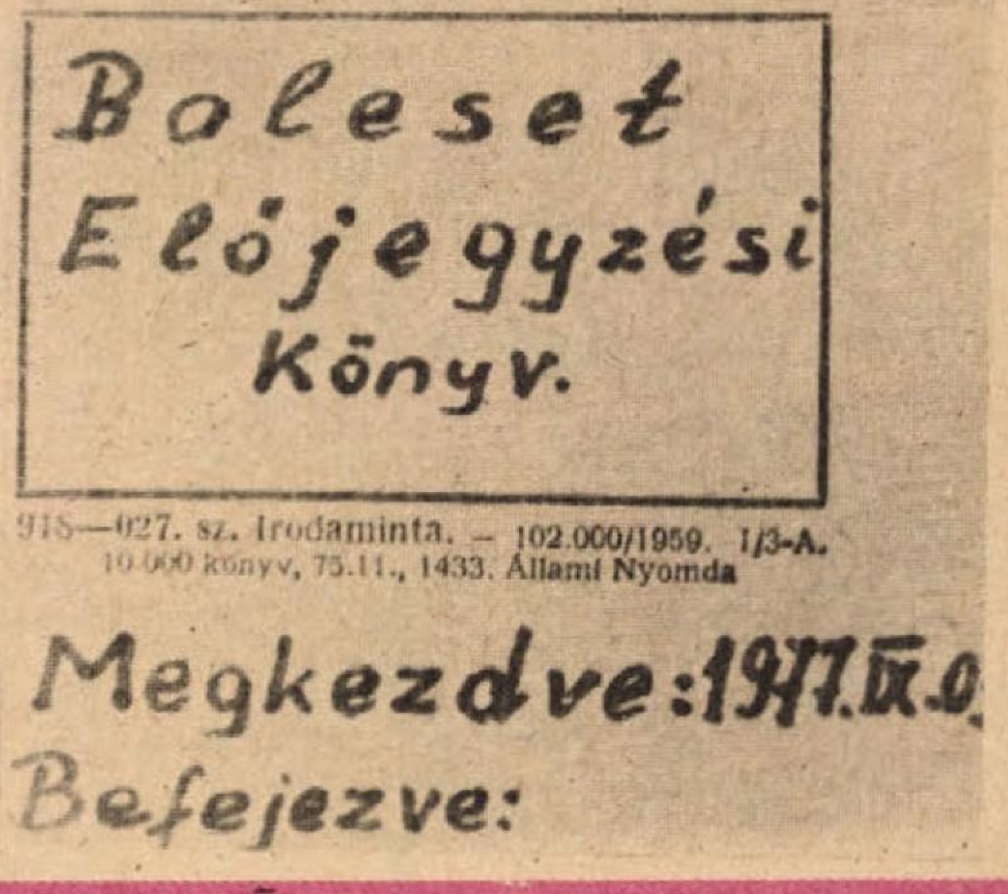
Az áru feltétlenül szállítólevélen szállítandó. Szállítólevélen a megrendelések száma feltüntetendő.

Legcélszerűbb konténeres szállítólevélen szállítani.
(Beküldte Kiss János, debreceni olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Budapest általános iskoláiban 165 ezer gyermek tanul. Számuk 1980 végéig 182 ezerre, 1985 végéig 226 ezerre növekszik. Minden fővárosi lakosra 76.8 általános iskolai diák jut. A tanulók 43 százaléka délelőtt-délután, váltakozva tanul.

Szép, bőséges gyermekáldás!
(A Magyar Hírlapból ollózta Molnár Józsefné, szombathelyi olvasónk)

Baleset
Előjegyzési
Könyv.
915—027. sz. Irodaminta. – 102.000/1959. 1/3-A.
10.000 könyv, 75.11., 1433. Állami Nyomda
Megkezdve: 1977. IX. 0.
Befejezve:

Balesetet csakis az szenvedhet, aki ilyen irányú szándékát két héttel előbb az üzemvezetőség tudomására hozza. Elő nem jegyzett baleseteket semmiképpen sem engedélyezhet az igazgatóság.
(Egy kaposvári üzemben fotózta Szép József)

...egy havi adójának megfelelő adópotlékot helyettesítő bírság megfizetésére, amennyiben az üzembetartó az adóhatóság felhívásában megadott határidőn belül fizeti meg az adótartozását, kéthavi adójának megfelelő bírság megfizetésére kell kötelezni.

A késlekedve fizetők között viszont értékes tárgynyereményeket sorsolnak ki.
(A papkeszi tanács felhívásában figyelt fel rá Varga Béla)

TRIBÜN

Amikor Muhammad Ali még Cassius Clay volt, elment a barátjával egy profi-birkózómérkőzésre. Az est sztárja egy Gyönyörű Gyuri nevű rosszfiú volt, akit a közönség egyszerűen nem győzött eléggé utálni. Rettenetes sértéseket, sőt, még apróbb tárgyakat is vágtak a fejéhez.

— Nézd, mennyire gyűlölik — mondta a barát.

— Igen, igen — bólintott az ifjú Clay —, de nézd azt is, hányan jöttek el, hogy gyűlölhessék.

* * *

Csak egyszer élünk — mondta a pépessé vert hivatásos rögbijátékos. — De a mi szakmánkban néha az is több a kelleténél.

* * *

Cesare Menotti a világbajnok argentin válogatott szövetségi kapitánya mondta:

— Azt tapasztaltam, hogy nincs a futballban olyan bonyolult taktikai probléma, amelyet, ha alaposan szemügyre veszünk, ne válna még sokkal bonyolultabbá.

* * *

Tíz helyen törtem el a lábam — panaszkodik az amerikai síelő.

A barátja csodálkozik.

— Hogyan törhetted el tíz helyen?

— Na várj csak, sorolom. Szóval eltörtem először Vermontban, aztán Maineben, majd New Yorkban, Coloradóban, Kanadában, Illionisban. Wisconsinban, Utahban, Wyomingban és Michiganben.

(P. P.)

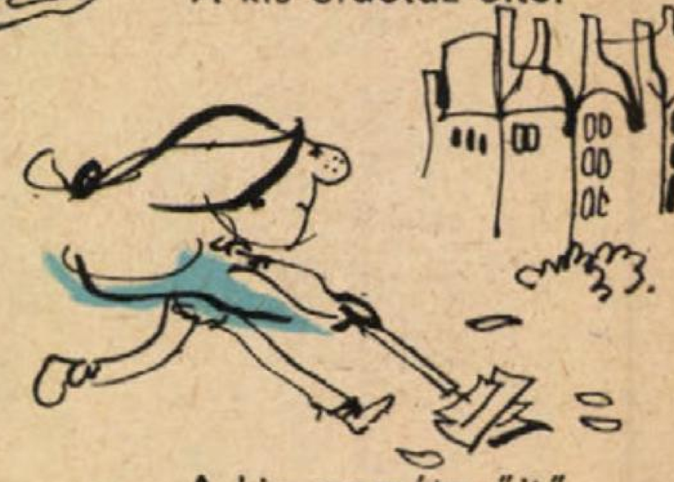

– Godofréd, te már megint ittál!

HASZNOS GYERMEKJÁTÉKOK

A kis erdőtűz-oltó.

A kis szemétgyűjtő.

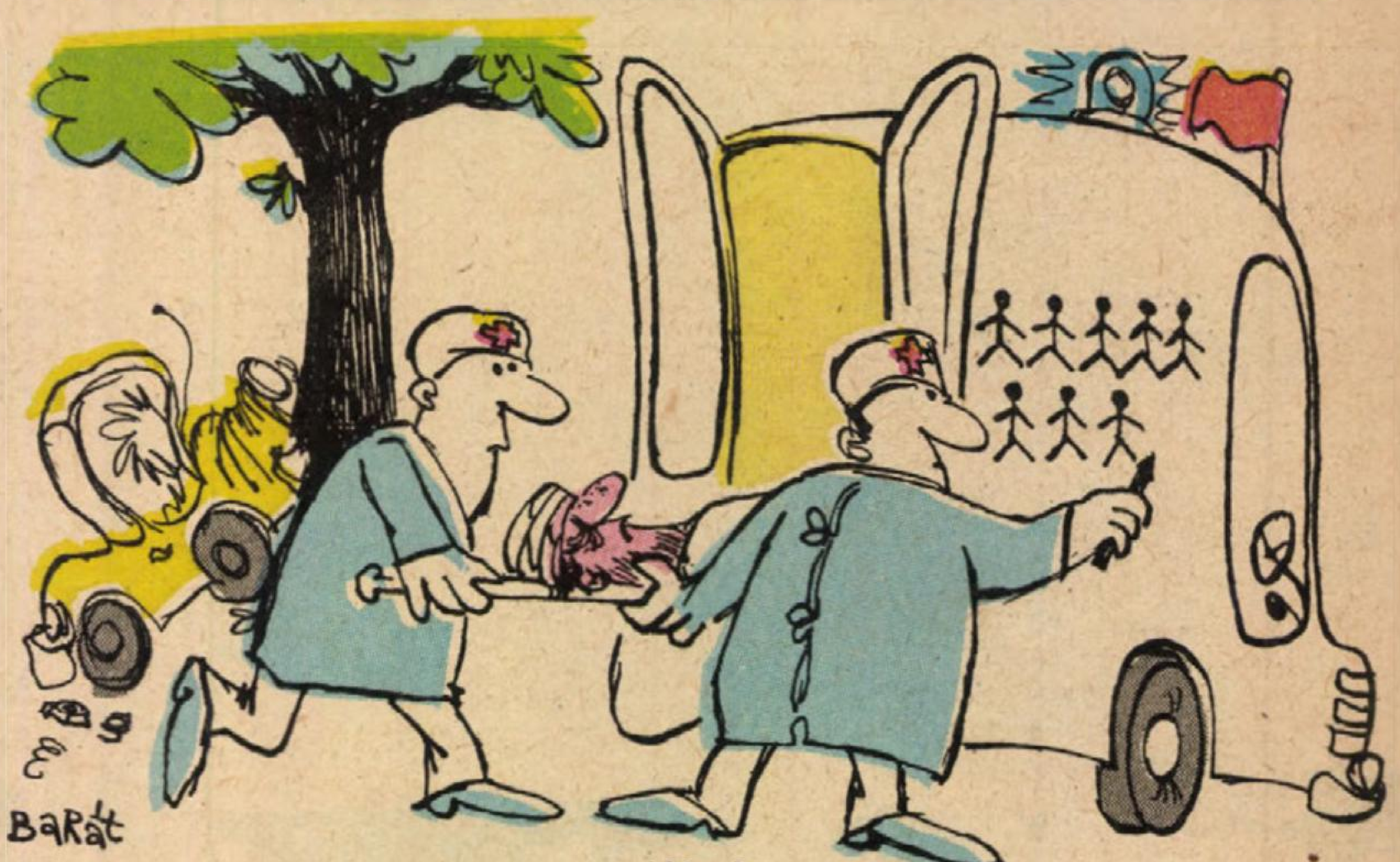
A kis Nemzeti Színház-építő.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mit gondolsz, melyik gyorsabb? A postagalamb, vagy a ló?

— Gyalog a ló.

FEKETE HUMOR

Hétvége

ZSÖLLYE

Az elmúlt napokban egy denevér berepült vendégszerepelni a Thália Színház színpadára. A nagy melegre való tekintettel a színpad utcára nyíló hátsó ajtaját nyitva hagyták és ezen át érkezett a nem várt vendég, egyenesen a „Házszentelő" díszletébe. Minden szereplő igyekezett magát biztonságba helyezni. A présházat ábrázoló díszlet kiszögellései, belső szobái szerencsére erre módot adtak, de azért meglehetős zavar támadt a színpadon. Csak a főszereplő Inke László nem vesztette el a lélekjelenlétét. Bátran mondta szerepét tovább, mit sem zavartatva magát a feje fölött csapkodó szárnyastól. Hősiességének értékét csupán az csökkentette némileg, hogy Inkének a szerephez biliárdgolyó símaságúra van borotválva a feje. De azért előadás végén kollégái gratuláltak helytállásához. Inke szerénykedett:

— Semmiség! Ilyenkor két dolog fontos. Az embernek legyen helyén a feje... és ne legyen helyén a haja!

Ferencz László, a Vidám Színpad kitűnő epizodistája, valószínűleg a leghosszabb és legvékonyabb magyar színész. A múlt héten Berényi Ottó kollégájával sétált a körúton, amikor megpillantott egy utcai mérleget.

— Megmérem magam.

Néhány pillanat múlva látható volt a mérleg mutatóján az eredmény: 39 kiló. Berényi megjegyezte:

— Elég kevés, nem?

Ferencz legyintett.

— Negyven fillérért, mit akarsz, mennyit mutasson?

—o—

A Vígszínház társalgójában forró szeretettel ünnepelték a 80 éves Pethes Sándort. Az örökifjú „Sanyi" ezúttal sem fogyott ki vidám élményeiből:

— Nem tudjátok elképzelni, hány helyen játszottam már én életemben! Volt egy kabaré, ahol mindennap háromszor volt előadás...

Miklósy György hitetlenkedve közbevágott:

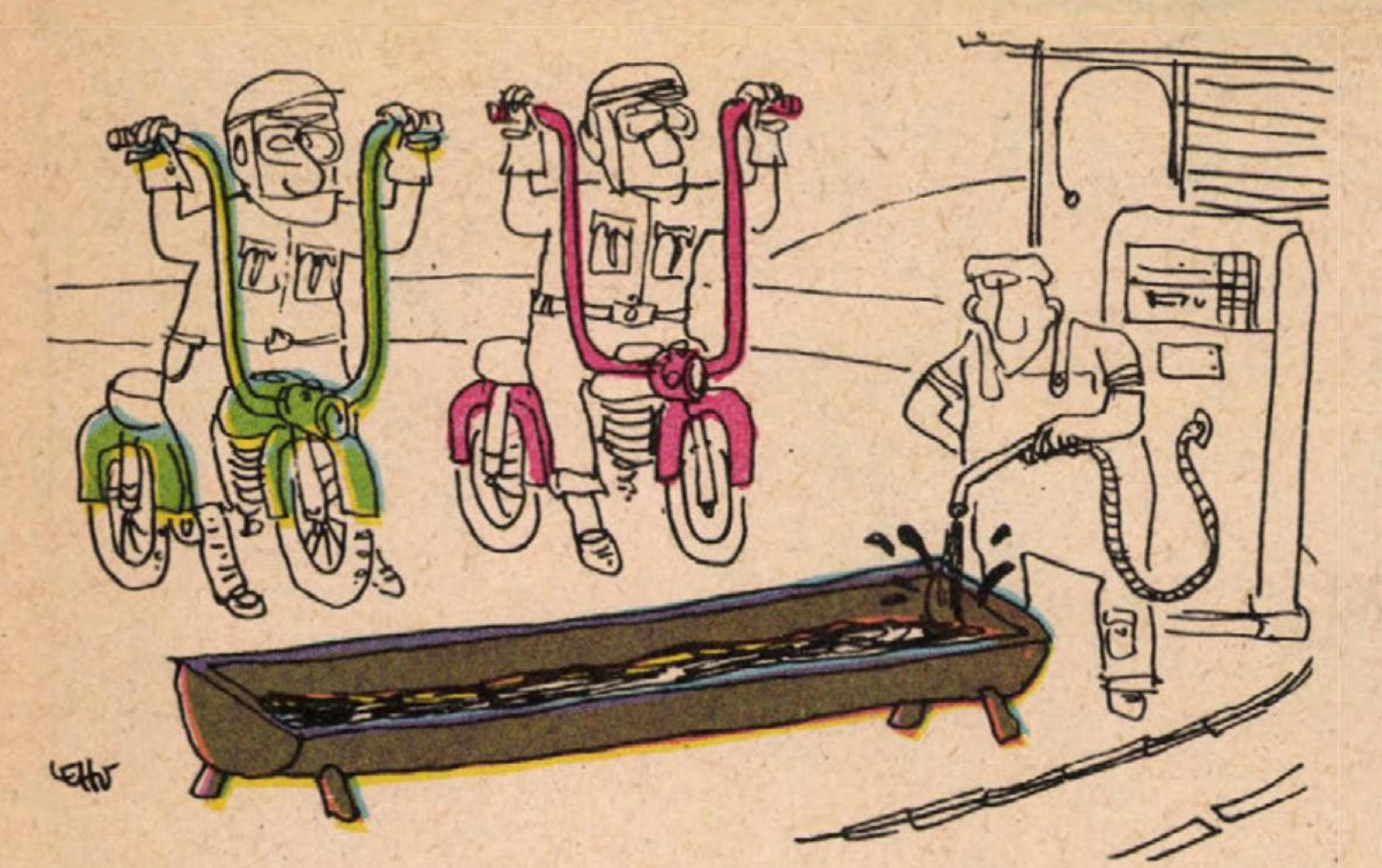
— Mindennap? Kivétel nélkül?

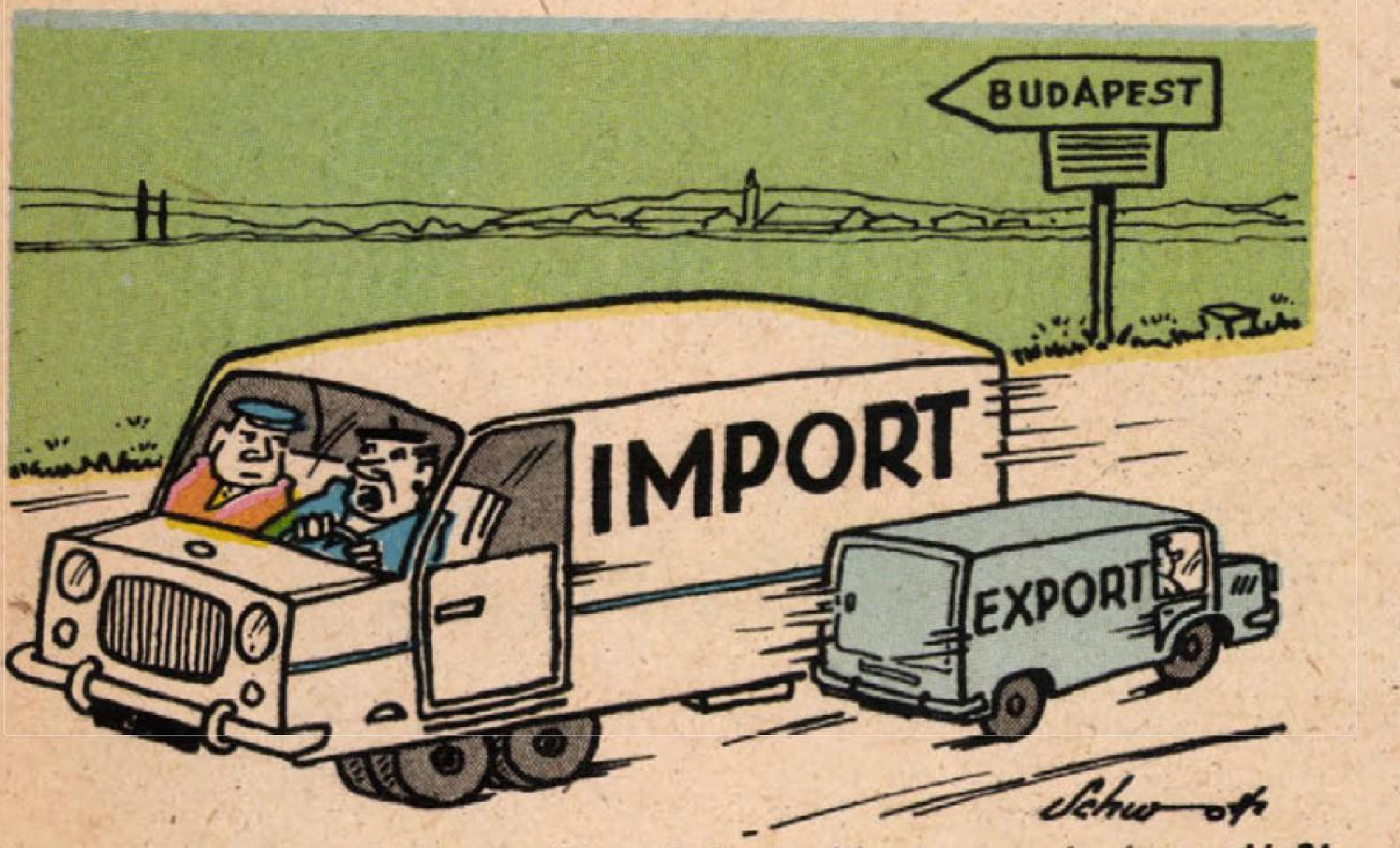
Pethes megrázta a fejét.

— Bevétel nélkül!

Rátonyi Róbert

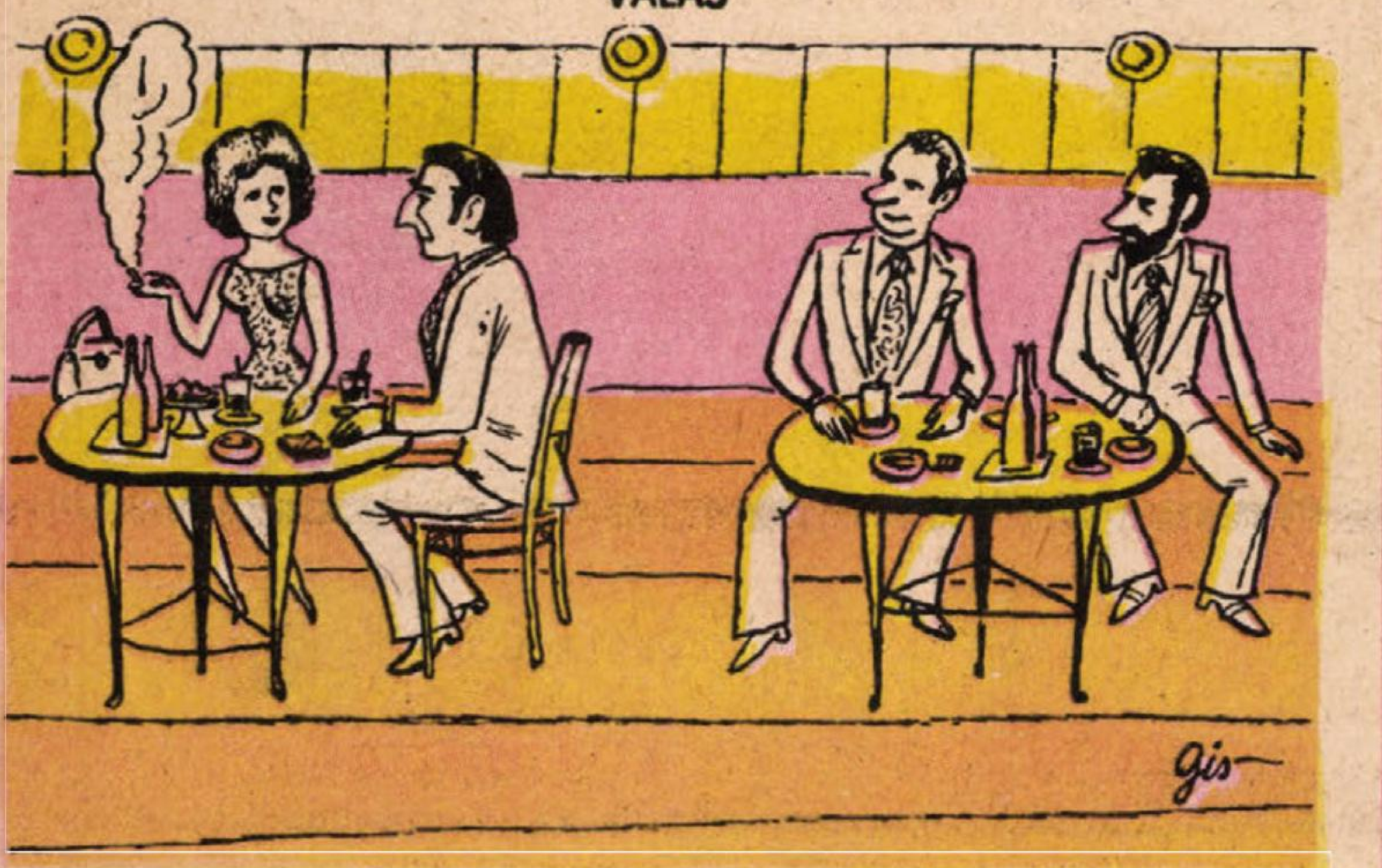
SZARVKORMÁNY

– Most már érted, hogy miért volt kevesebb a nyereségrészesedés?!

VÁLÁS

– Mi az, Bélának új felesége van?
– Igen, minőségi cserét csinált!

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-25 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

Tábla egy svájci autóműhely ajtajában:

„Öt frankért ellenőrzöm autója fékjét. A temetkezési vállalat minimum 500 frankot számít fel.”

Vendégek vannak a házban, a kis Lilikének megengedik, hogy este kilenckor még a vendégek között maradjon. De álmos és elsírja magát:

— Ágyba akarok menni, elegem van az éjszakai életből!

Önérzetes ember

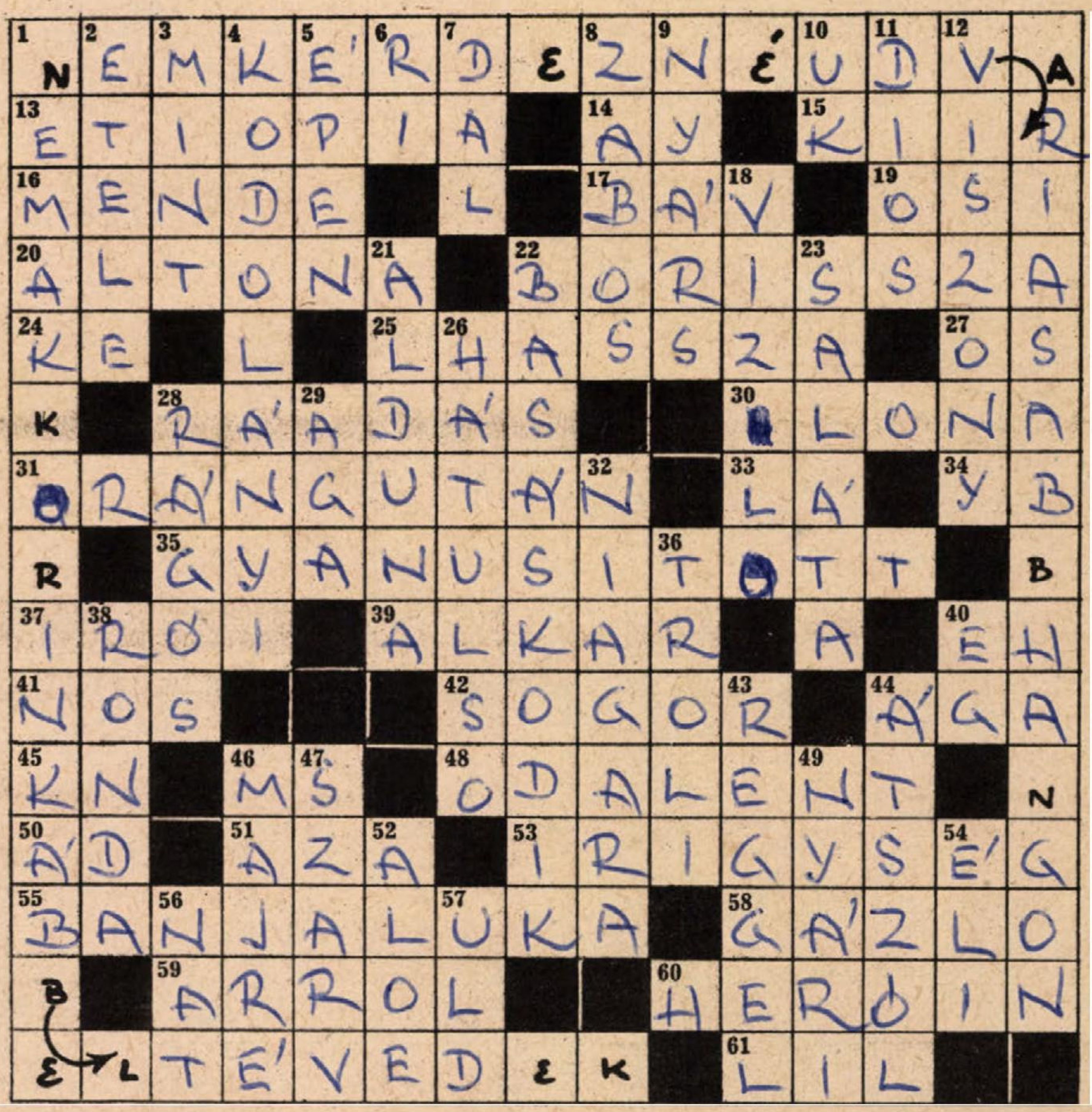
Egy kissé kapatos atyafi toppan Kemecsei elé az utcán: — Hé... — mondja — merre van a Ráday utca? Kemecsei erre azt mondja: Vízszintes 1?— Függőleges 1! — feleli erre az atyafi. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 25-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Afrikai állam
14. Az apály kezdete és vége
15. A körzeti orvos
16. Helység Pest megyében
17. A bizományi áruházak betűjele
19. Éktelenül ősi (?)
20. Hamburggal 1937-ben egyesített iparváros
22. Nem veti meg a hegy levét
24. K. E.
25. Város Tibetben
27. Az ozmium jele
28. Pl. hegedűművész műsoron kívüli produkciója
30. Egykori magyar királyné
31. Emberszabású majom
33. L. A.
34. Y. B.
35. Többnyire vádlott lesz belőle
37. Az alkotó-tehetség egyik fajtája
39. Egyik végtagunk része
40. Bosszús indulatszó
41. Kérdőszócska
42. Közeli rokon
44. Fának van
45. Az akna közepe
46. A régi magyar festészet legkiemelkedőbb alakja (csak a monogramja maradt fent)
48. Ahol már nem fáj semmi...
50. A bőkezű
51. Mindkét névelőnk
53. Nem valami szép emberi tulajdonság
55. Város Jugoszláviában
58. Folyóvíz sekélyebb része
59. Nem tehetek...
60. Morfium-tartalmú kábítószer
61. A-val a végén: szín

FÜGGŐLEGES

2. Az Attila név változata
3. Kötőszó
4. A Nyugat utáni írónemzedék egyik kiemelkedő tagja volt (János)
5. Sértetlenül
6. ..nocerosz
7. Nóta
8. Dühös, mérges (nem ősmagyar kifejezés!)
9. Tűz fölött forgatják
10. U. K.
11. Patkó-féle, de nem a ló lábán
12. Szerelmi kapcsolat
18. Nagytestű emlősállat
21. Legfőbb folyónk egyik szakasza
88. Önkényesen parancsolgat
23. Vitamindús eledel
26. Nem elöl van
28. A kemény hús
29. Török rang volt
32. A leghíresebb vízesés
36. Közúti jármű
38. Csúf
40. E. G.
43. Kezdődik a nap
44. A szomszédhoz beszél, anélkül, hogy odamenne
46. Félelem — pesti szóval (német eredetű)
47. Némely állat dísze
49. Ilyen egyetem a szünidőben van
52. Egyszikű növénynemzetség
54. ... a világát
56. Fordított tudomány

A TALPONÁLLÓBAN

című rejtvényünk megfejtése:

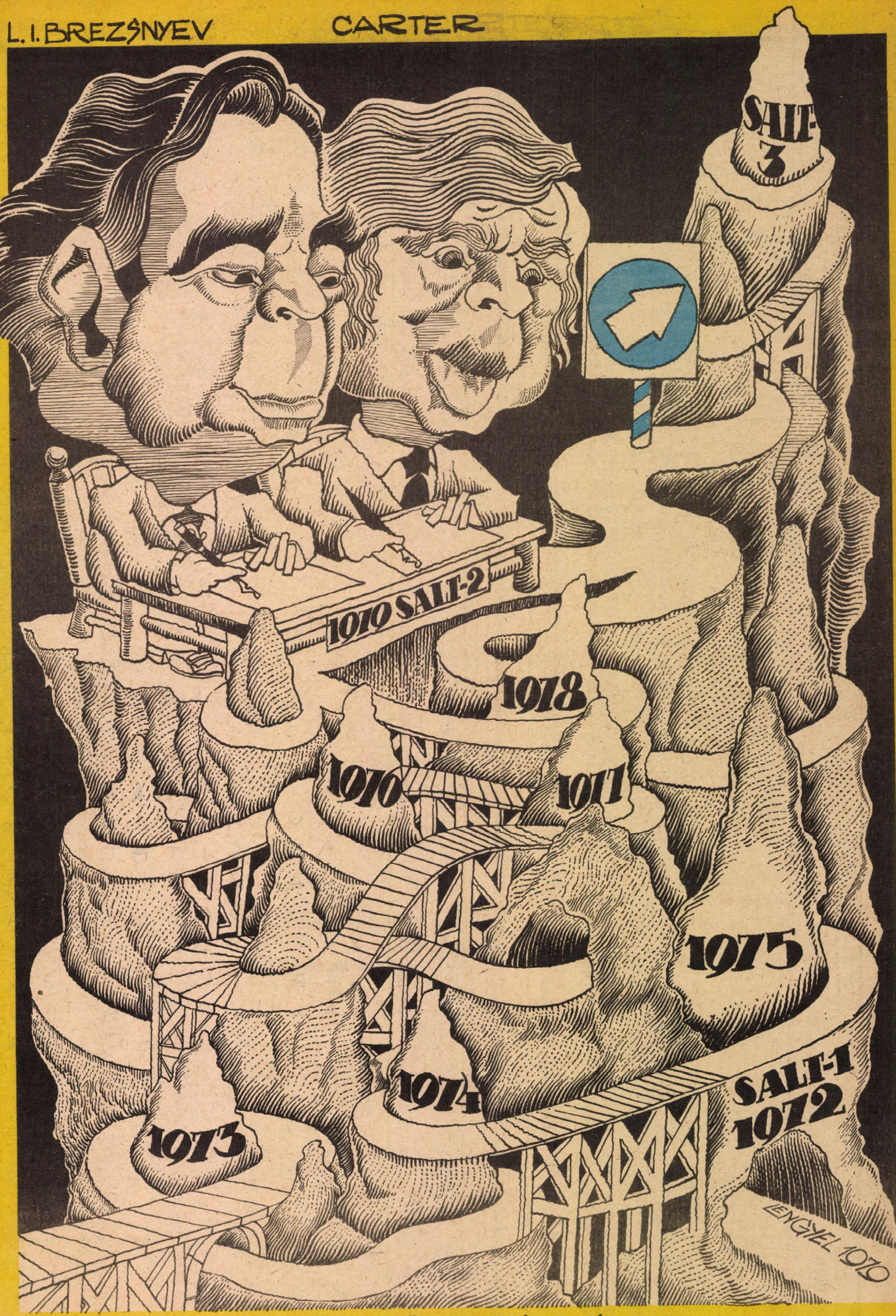
„Mert az orvos megtiltotta, hogy a pohár fenekére nézzek.”

200—200 forintot nyert:

Süveges Ferencné, Kiskunhalas, Gimnázium u. 16. 6400
Bakó Béláné, Nyíregyháza, Homok sor 9. 4400
Krupár Endre, Encs, Széchenyi u. 16. 3860

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KÖTELEZŐ HALADÁSI IRÁNY